

ناوچه كوردنشینه كانیس وهك مه‌ل‌به ندیكی كۆنی ئاوهدانی و شارستانی وهك سروشتی هر ناوچه و هریمیکی دیکه لهو خه‌سه‌له‌ته به‌ده‌رنه‌بوه، به‌روداو و کاره‌ساتی خوش و ناخوش گۆرانکاری به‌سه‌ر ژماره‌ی دانیش‌توانیدا هاتوه، به‌تایبه‌ت له‌سه‌رده‌می عه‌بباسیدا، كه ماوه‌یه‌کی پر روداو و گۆرانکارییه، كه تایبه‌تکاره به ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که له‌باره‌ی زیادبون و قه‌باره‌ی دانیش‌توانی ناوچه كوردنشینه‌کان، كه به‌پشت به‌ستن به‌زانیاری و واژه‌ی میژویی ناو سه‌رچاوه ره‌سه‌نه‌کان تیشک ده‌خاته سه‌ر هۆکاره سروشتی و مرۆیه‌کانی زیادبونی دانیش‌توان به‌پیکهاته جیاوازه‌کانیه‌وه، كه دو ته‌وه‌ره‌ی سه‌ره‌کی له‌خۆده‌گریت، له‌ره‌گه‌زه‌کانی گه‌شه‌کردن زیادبونی سروشتی دانیش‌توان و هۆکاره مرۆیه‌کانی زیادبون و گه‌شه‌کردنیان، بۆ نه‌جام‌دانیشی پشت به‌چه‌ندان سه‌رچاوه‌ی ره‌سه‌ن و توێژینه‌وه‌ی نه‌کادیمی نوێ به‌سه‌تراوه، به‌ئامانجی نه‌وه‌ی خزمه‌تیکی بچوک به‌ره‌وتی زانستی و میژویی کورد بکریت و مایه‌ی ئاو‌ردانه‌وه‌ی زیاتری نه‌م لایه‌نه‌ بیت، پاشان نه‌جام و لیستی سه‌رچاوه‌کان خراونه‌پرو.

کلێه وشه‌کان: گه‌شه‌ی دانیش‌توان، هۆکاره سروشتی و مرۆیه‌کان، شاره كوردییه‌کان.

زیادبونی قه‌باره‌ی دانیش‌توانی ناوچه كوردنشینه‌کان له‌سه‌رده‌می عه‌بباسیدا (۱۳۲- ۶۵۶- ۷۴۹/ک- ۱۲۵۸ز) (توێژینه‌وه‌یه‌کی میژویی شیکارییه له هۆکاره‌کانی زیادبونی دانیش‌توان)

رسول ابراهیم رسول

به‌شی میژوو، کۆلیژی زانسته مرۆفایه‌تییه‌کان، زانکۆی راپهرین، رانیه، هریمی کوردستان، عیراق.

پوخته:

دانیش‌توان وهك سه‌ره‌کترین ره‌گه‌زی ئاوهدانی، خه‌سه‌له‌تیکی کومه‌لایه‌تی و شارستانیان به‌ناوچه و هریمه‌کان به‌خشیوه، وهك چۆن خۆیان کاریگه‌رییان له‌سه‌ر روداوه‌کان هه‌یه و ره‌گه‌زیکی گرنگی دروست‌کردنیشیان، به‌هه‌مان شیوه‌ش خوشیان هه‌میشه كه‌وتونه‌ته ژیر کاریگه‌ری روداوه سروشتی و مرۆیه‌کانه‌وه، ئیدی وهك بونه‌وه‌ریکی کومه‌لایه‌تی ژیانی له‌پوی چه‌ندیه‌تی و چۆنیه‌تیوه به‌رده‌وام له گۆرانکاری دابوه، هه‌لکشان و داکشانی ژماره‌شیان یه‌کیکه له‌و دیاردانه كه هیچ کات لێیدانه‌بڕاوه، دیاره

Article Info:

DOI: [10.26750/Vol\(9\).No\(3\).Paper24](https://doi.org/10.26750/Vol(9).No(3).Paper24)

Received: 28- October -2021

Accepted: 13-December-2021

Published: 29-June-2022

Corresponding Author E-mail:

rasul.ibrahim@uor.edu.krd

This work is licensed under CC-BY-NC-ND 4.0

Copyright©2022 Journal of University of Raparin.

ئامانجه كانى تويزينه وه كه: دياره يه كيك له و گورانكاريه گهورانه ي كه له مباره يه وه به سهر ناوچه كوردنشيه كاندا هاتون، برى تيبوه له هه لكشان و داكشانى ژماره ي دانىشتوان و گورانكارى له پيكهاته ي نه ته وه يي كه بيگومان هوكارى جياوازيان له پشت بوه، ئامانج له و تويزينه وه يه ش راقه كردنى زانستىانه ي وردى زيادبونى قه باره ي دانىشتوانه، له گه ل خسته روى ئه و هوكارانه ي له مباره يه وه كارى گه ريبان هه بوه.

پرسى تويزينه وه: ئه م تويزينه وه يه هه ولدانى كه بو گه ران به دواى و لامى چهند پرسى اريك دهر باره ي ژماره ي دانىشتوان و بزوتنه وه و گه شه يان، له وانه ئايا قه باره ي دانىشتوانى ناوچه كوردنشيه كان چهند بوه؟ ئه و هوكارانه ي كارى گه ريان له سهر زيادبونى ژماره ي دانىشتوان داناوه چييون؟ راده ي كارى گه رى هوكاره سروشتى و مرويه كان چوئبوه؟ ئه مانه و چهند پرسى ديكه ده بنه بابته ي شه ن و كه وكردن.

گرفته كانى تويزينه وه: هه رچه نده ليكولينه وه له م بابته ته ليل و نادياره و به گرى و گوله، گرفتى سه ره كى برى تيبوه له نه بونى زانيارى و داتاي ورد له سهر قه باره ي دانىشتوان، له سه رچاوه كاندا به گشتى به نمونه ي واژه ي دانىشتوانى زوربو وه و قه ره بالغ و جه نجال بون ئاماژه يان بوكراره، بويه زورجار پشت به شيكردنه وه ي روداوه كان به ستراوه.

پيكهاته ي تويزينه وه كه: تويزينه وه كه له دو ته وه ره ي سه ره كى پيكهاته وه، له وانه باس كردن له ره گه زه كانى گه شه كردن و زيادبونى سروشتى دانىشتوان، ته وه ره ي دوهمى تاييه ت كراوه به هوكاره كانى زيادبونى ژماره ي دانىشتوان، له نمونه ي هوكارى ئابورى و هوكاره كانى مرويه كان كه خويان له ريژه ي له داىكبون و مردن و دياره ي كوچدا ده بينيته وه، ئه وه جگه له م پيشه كيه و پوخته ي ئه نجام و ليستى سه رچاوه كان و پوخته يه ك به زمانى ئينگليزى.

شيكردنه وى سه رچاوه كان: له راستيدا له سهر پيكهاته ي دانىشتوان پيشتر له لايه ن تويزه رانه وه بابته و تويزينه وه نوسراون، به لام قسه كردن له سهر قه باره يان نه بوته بابته يكي تاييه ت، بويه سه ربارى ئه وه ي سوڊى زور له مجوره تويزينه وانه وه رگيراره و زور جارىش بو دو باره نه كردنه وه ي زانياريه كان رينوينى خوينه ر كراوه بو گه رانه وه بو سه ريان، له وانه (المدينه الكورديه) (فرهاد حاجى عبوش) و (كوردو كوردستان له ديدى گه ريده و ولا تناسانى موسلمان) (حكيم احمد خوشناو) (ژيانى كومه لايه تى كورد) (فائزه محمد عزت) و چهندانى تر، كه هه ريه كه يان به جورىك له جوره كان سوڊيان ليوه رگيراره، به لام له گه ل ئه مانه شدا پشت به چهندان سه رچاوه ي ره سه ن و ژيده رى تاييه تمه ند به ستراوه، به تاييه ت سه رچاوه ي ولا تناس و گه ريده موسلمانه كان خزمه تىكي زورى تويزينه وه كه يان كردوه، كه زانيارى گرنج و پر بايه خيان له مباره يه وه تيدايه، له نمونه ي ئه وانه (البلدانى) (اليقوبى) (ت. ٢٩٢ / ٥ / ٩٠٥م) و (صورة الارضى) (ابن حوقل) (ت. ٣٦٧ / ٥ / ٩٧٧م) و (أحسن التقاسيم) (المقدسى) (ت. ٣٨٠ / ٥ / ٩٩٠م) و (مسالك الابصارى) (ابن فضل الله العمري) (ت. ٧٤٩ / ٥ / ١٣٤٨م)، چهندانى ديكه، سه ربارى سه رچاوه كانى ميژوى گشتى كه له بهر دريژنه بونه وه ي بابته كه نه نوسراون و له ليستى سه رچاوه كاندا ئاماژه يان بوكراره، به هه رحال تويزينه وه كه ش بى كه موكورى نييه، به لام به و ئوميدى

خزمه‌تیکی بچوکی بابه‌ته‌که‌مان کردبیت و هۆکاربیت بۆ تووژینه‌وه‌ی به‌پیزتر و ده‌وله‌م‌نتر له‌لای تووژهرانی دیکه‌وه.

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: ره‌گه‌زه‌کانی گه‌شه‌کردن و زیابونی سروشتی دانیشتون:

ژیانی ئاوه‌دانی و شارنشین له‌ کوردستان دیرۆکیکی کۆنی هه‌یه، که به‌ده‌رنین له‌و بنه‌ما میژویی و هۆکاره‌ جوگرافیا‌نه‌ی که شاریان له‌سه‌ر بنیاتنراوه، ئیدی به‌دریژایی قوناغه‌ جیاوازه‌کانی میژو، روبه‌ر و قه‌باره‌یان وه‌ک خۆیان نه‌ماوه‌ته‌وه، له‌کاتیکه‌وه‌ بۆ کاتیکی دیکه و له‌شاریکه‌وه‌ بۆ شاریکی دیکه جیاواز بوه، به‌تایبه‌تیش دانیشتون به‌سه‌رجه‌م پیکهاته و ره‌گه‌زه جیاوازه‌کانیه‌وه، که له‌ناوچه‌ کوردنشینه‌کان ژیاون، هه‌رچه‌نده ئاخوتن له‌سه‌ر پیکهاته و قه‌باره‌ی دانیشتون تارا‌ده‌یه‌ک نارۆشنی پیوه‌ دیاره، گرانه به‌وردی بتوانریت ده‌ست نیشانی ژماره و ره‌گه‌زه‌کانی بکریت، به‌لام له‌گه‌ل هه‌مو ئه‌مانه‌شدا دانیشتون سه‌رچاوه‌ی هه‌ره‌ کارای ئاوه‌دانی ناوچه‌ کوردنشینه‌کان بون، که له‌دیرزه‌مانه‌وه‌ له‌ جینشینه‌کان و گروه‌ کۆچه‌رییه‌کان پیکهاتون، که به‌گشتی تووژهریک له‌سه‌ر بنه‌مای چۆنیه‌تی نیشته‌جیبون و شیوه‌ی گوزه‌رانیان له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا به‌سه‌ر (ره‌وه‌ند و گوندنشین و شارنشین) دا پۆلینیکردون (زارار صدیق توفیق، ۲۰۱۴: ۵۱).

یه‌کیک له‌و گۆرانکارییه‌نه‌ی که له‌ قوناغیکدا به‌سه‌ر زۆریک له‌ پیکهاته‌ی شاره‌ کوردییه‌کاندا هاتوه، گه‌شه‌کردن و فراوانبونی روبه‌ر و قه‌باره‌یان بوه، ئه‌مه‌ش شتیکی ئاساییه، چونکه وه‌ک سروشتی هه‌ر سه‌رده‌م و ناوچه‌یه‌کی دیکه، هه‌میشه‌ ئه‌و شار و شارۆچکانه‌ ژماره‌یه‌کی زۆر خه‌لکی هه‌مه‌کاره و لابه‌لا به‌ هۆکاری جیاواز بۆ خۆیان راده‌کێشن، ئه‌وا نه‌ک هه‌ر ناوه‌ندی شاره‌کان به‌لکو گوند و ده‌وروبه‌ریشی فراوان ده‌بیت، له‌ کاتیکدا سه‌دان ئاوه‌دانی له‌مجۆره‌ له‌ کوردستان هه‌بون (فرهاد حاجی عبوش، ۲۰۰۴: ۲۶؛ حکیم احمد خۆشناو، ۲۰۱۴: ۱۹۰)، زۆرجاریش ئاوی و گه‌ره‌کی نویش دروستبون، به‌مه‌ش ژماره‌ی دانیشتونان زیاده‌کات، له‌راستیشدا دیاره‌ی گه‌شه‌ی دانیشتون و فراوانبونی روبه‌ر و کاریگه‌ری و به‌رپرسیاریه‌تیه‌کانیشی به‌رامبه‌ر ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ر (ضواحي المدینه) وه‌ک خه‌سه‌له‌تیکی گشتی و تایبه‌تمه‌ندییه‌کی شار سه‌یرده‌کریت (بیستون حسین اسماعیل، ۲۰۱۳: ۱۰۰).

دیاره‌ قسه‌کردن له‌سه‌ر قه‌باره‌ی شاره‌کان و گه‌شه‌کردن دو پوی هه‌یه، له‌لایه‌ک په‌یوه‌ندی به‌ زیادبونی ژماره‌ی دانیشتون و گه‌وره‌بونی قه‌باره‌یانه‌وه‌ هه‌یه، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ په‌یوه‌ندی به‌گه‌شه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و شارستانیه‌وه‌ هه‌یه، به‌لام له‌هه‌ردو باره‌که‌دا کاریگه‌ریان به‌سه‌ر یه‌کتري و گه‌شه‌ی شاریشه‌وه‌ هه‌یه، تیگه‌یشتن و پونکردنه‌وه‌ی ئه‌م ره‌ه‌نده‌ گرنگه‌ش، به‌بێ خستنه‌روی زانیاری له‌سه‌ر دانیشتون مه‌حاله، دورایی و بایه‌خی تایبه‌تمه‌ندییه‌ دیموگرافیه‌کانی هه‌ر هه‌ریم و شاریکیش به‌بێ تاوتویکردنی قه‌باره‌ی دانیشتوانی و به‌بێ ره‌چاوکردن و لیکدانه‌وه‌ی ئه‌و هۆکارانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ په‌یدابون و گه‌شه‌کردنی ئه‌و تایبه‌تمه‌ندیانه‌وه‌ هه‌یه‌ ده‌رناکه‌ویت، چونکه ئاشکرایه هه‌ر گۆرانکارییه‌ک که به‌سه‌ر قه‌باره‌ی دانیشتون دادیت کاریگه‌ری له‌سه‌ر گه‌شه‌ی دانیشتوانیش به‌جیده‌هیلت، بۆیه دانیشتون وه‌ک جه‌سته‌یه‌کی زیندو هه‌میشه له‌ گۆرانکاریدان، رۆژانه

ژمارهیهک دینه سه‌ری، له‌پێی له‌دایکبون و کوچ و به کوچی پێچه‌وانه و مردنیش ژمارهیهک کهم ده‌بنه‌وه، له‌به‌رئه‌وه قه‌باره‌ی دانیشتوانی هیچ شاریک به‌رده‌وام به‌جیگیری نامینیتیه‌وه، به‌لکو له‌به‌رده‌م ئه‌گه‌ری هه‌لکشان و داکشانان، ئه‌مه‌ش په‌یوه‌ندی به‌ دو بنه‌مای دیموگرافیه‌وه هه‌یه، که بریتین له‌ جولێی سروشتی و جولێی شوینجییه‌(بیستون حسین اسماعیل، ۲۰۱۳: ۱۴).

ئه‌وه‌ی له‌مباریه‌وه پشتی پێبه‌ستراوه و خزمه‌تی بابته‌که‌ی کردوه، کۆمه‌لی زانیاری گشتی و گوته‌ی زاره‌کی و مه‌زنده و لیدوان و ئاماژه‌ی سه‌رچاوه‌ په‌سه‌نه‌کان و شیکردنه‌وه‌ی توێژه‌رانی نوییه، له‌گه‌ل لیکدانه‌وه‌ی راستی ئه‌و روداوانه‌ی که گه‌شه‌کردنی شاره‌کانیان له‌پال روداوه گشتیه‌کاندا خستۆته‌پرو، که ئاماژهن بۆ جه‌نجالی ژماره‌ی دانیشتوان و ئاستی ئاوه‌دانی و پیشکه‌وتنیا، له‌پالیاندا تاوتوێکردنی ئه‌و هه‌لومه‌جه سروشتی و کۆمه‌لایه‌تیانه‌ی زه‌مینه‌ی له‌باریان له‌مباریه‌وه له‌ ناوچه‌که‌دا ره‌خساندوه.

دیاره‌یه‌کی له‌ شیواز و ریگاکانی زیادبونی ژماره‌ی دانیشتوان به‌گشتی، بریتیه‌ له‌ زیادبونی سروشتی، که به‌ په‌گه‌زیکی بنچینه‌یی و سه‌ره‌کی داده‌نریت، که کارده‌کاته سه‌ر پیکهاته و تابه‌تمه‌ندییه دیموگرافیه جیاوازییه‌کانی گه‌شه‌ی دانیشتوان، که به‌ زارواکه‌کانی (گۆرانی سروشتی و یان جولێی سروشتی) دانیشتوان ناسینراوه، که خۆی له‌جیاوازی نیوان ریژه‌ی له‌دایکبون (زاوژی) یان وه‌چه‌نانه‌وه و مردندا ده‌بینیته‌وه (عه‌دلا غه‌فور، ۲۰۱۲: ۸۲)، کۆمه‌لگای مرۆفایه‌تیش سروشتیکی دینامیکی جولای هه‌یه، به‌هۆی ئه‌و جولێ به‌رده‌وامه‌ی که به‌سه‌ر ریژه‌ی زیادبون و که‌مبونه‌وه‌ی دانیشتواندا دیت، ئه‌مه‌ش وایکردوه که هیچ کۆمه‌لگایه‌ک وه‌ستاو نه‌بیت، زیادبونی سروشتیش پشت به‌ریژه‌ی له‌دایکبون و مردن ده‌به‌ستیت، که وه‌ک دو دیارده‌ی بایه‌لۆجی جیاوان، واته‌ تاوه‌کو ریژه‌ی له‌دایکبون زیادبیت و مردن که‌م بیت قه‌باره‌ی دانیشتوان زیادده‌کات، به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه که‌مه‌کات، به‌لام ئاستی به‌رزی و نزمیان له‌نیو دانیشتواندا په‌یوه‌سته به‌ کۆمه‌لیک هۆکاری کۆمه‌لایه‌تی و ئابوری و بایه‌لۆجی و سروشتی، که په‌یوه‌ندیان به‌ توانا و ئاره‌زوی زاوژی و هاوسه‌رگیری و فره‌ژنی و زۆری منداله‌وه هه‌یه (عه‌دولا غه‌فور، ۲۰۱۲: ۴۳-۴۴)، دیاره‌ که کۆمه‌لگه‌ی کوردیش له‌و دیارده کۆمه‌لایه‌تییه و هۆکارانه به‌ده‌ر نییه، به‌لام ئه‌و جووره‌ داتا و ئامارانه‌ی که ریژه و قه‌باره‌ی ئه‌م دیارده کۆمه‌لایه‌تییه دیارده‌که‌ن، به‌رده‌ستبونیان ئاسان نییه، چونکه هیچ ئاماریکی فه‌رمی و نافه‌رمی بۆ توما‌ری ئه‌مجوره زانیاریانه له‌و قوناغه‌دا به‌رده‌ست و کارپیکراو نه‌بوه، جگه له‌ ئاماژه و لیدوانی سه‌رچاوه‌کان له‌سه‌ر ژماره‌ی دانیشتوان و ریژه‌ی مردوان، که به‌هۆی کاره‌ساته سروشتی و مرۆبیه‌کانه‌وه له‌ناوچون، یاخود به‌هۆی دیارده‌ی کوچ و کوچباریه‌وه به‌جوره جیاوازیه‌کانیه‌وه کاریگه‌ریان له‌سه‌ر قه‌باره‌ی دانیشتوان دروستکردوه، ئه‌گه‌رچی له‌دایکبون و مردن دو دیارده‌ی بایه‌لۆجین، که که‌م و زور له‌ناو کۆمه‌لگه‌ی کوردیشدا کاریگه‌ری و ره‌نگدانه‌وه‌یان هه‌بوه، بۆیه پێویسته به‌کورتی ئاماژه‌یان بۆ بکریت.

دیارده‌ی زاوژی یان له‌دایکبون و وه‌چه‌نانه‌وه له‌ناو کۆمه‌لگه‌ی کوردیدا، دیارده‌یه‌کی باو و به‌ربلاوبوه، دیارده‌یه‌که په‌یوه‌ندی به‌ خواستی مرۆقه‌وه هه‌یه، به‌پێچه‌وانه‌ی مردن که نه‌خواستی تاکه‌کانی له‌سه‌ره نه‌ به‌ویست و ئیراده‌ی مرۆقیشه، که ئه‌مه‌ش جیاوازی نیوان ژیان و مردنه (ابن سیده، ۱۹۹۶: ۱/ ۱۸۰)، پرۆسه‌ی

هاوسهگیرى و پیکهینانى ژيانى هاوبهشى خیزانى بهرپرسه له مانهوه و بهردهوامیدان به ژيان و کومه لگاکان، سهراچاوهى نانهوهى وهچهیه، کومه لگهى کوردیش وهک کومه لگهیهکی موسلمان، له ژیر کاریگهری ئاییندا به بایه خهوه له پرۆسه کهی روانیوه و جیه جیکردوه، وهک پهیره و کاریکی پابه ند به ئاین و فرموده یان به مانایه کی دیکه ئه هلی سوننه و جهماعهت (المقدسی، ۱۹۹۱: ۱۴۲، ۳۷۳، ۳۸۸)، ئه وهی ئاشکراشه ئه م بابه ته له کرۆکی ئایینی ئیسلامدا به پیروزی و گهوره دانراوه، تیکست و دهقه شه رعیه کان هانی پیکهینانى خیزانیان زور داوه (الغزالی، د.ت: ۲/ ۲۲).

خیزانی کوردیش به گویره ی دا بونه ریت له خانه واده ی گهوره و فراوان پیکهاتوه، که خوی له هاوسه رهکان و کور و کچ و نه وه کان بینیه ته وه، جا ئه و خانه واده یه کۆچه ری یان گوندنشین یان شارنشین بو بیت (فائیزه محمد عزت، ۲۰۱۴: ۹۳)، به گویره ی لیدوانی هندی له و گه ریدانه ش بیت، که گه شتی ناوچه کوردنشینه کانیان کردوه، به چاوی خویان پیکهاته ی خیزانی کوردییان بینیه، ئاماژه یان بو ئه وه کردوه که له مالیکدا و له پیاویک (باپییره) دا یاخود خانه واده یه ک ده خیزان ده که ویته وه (الاصطخري، ۲۰۰۴: ۹۹؛ ابن ابن حوقل، ۱۹۳۸: ۲، ۲۶۵)، ئه گه ر سه رنج له میژوی بنه ماله و خیل و هۆزه کانی کوردیش له سه ده کانی ناوه راستدا بدریت، ئه و راستی ئه و وتانه ده سه لمینریت، له کاتیکدا سه دان تیره و هۆز و خیلی گهوره له ناوچه کوردنیشنه کان ژیاون (المسعودي، ۲۰۰۵: ۱/ ۲۱۸)، ههروهک گه ریده یه کیش قه باره ی دانیشتوانی شاره زوری به (شه ست هه زار!) مال مه زنده کردوه (مسعر بن مهلهل، ۱۹۶۰: ۱۸)، ئه گه رچی زیاده روپی له م گوته یه دا هه یه، به لام ئاماژه یه بو زوری ریژه ی دانیشتوانی ناوچه که، ئه گه ر قه باره ی هه ر مالیکیش له به رچاوبگیریت، به پشت به ستن به لیدوانی (الاصطخري ت. ۳۴۶ / ۵ ۹۵۷ م)، ئه وه بینگومان به لگن له سه ر زوری ژماره ی دانیشتوان، ئه مه ش له گه ل که لتور و نه ریتی کومه لایه تی هۆزه کوردیه کان گونجاوه، که به ردهوام ئاره زوی زوری وه چه نانه وه ده که ن، سه رباری هۆکاریکی دیکه، که دواتر ده بنه جیی قسه له سه ر کردن، گه ریده یه کی دیکه ش ئاماژه ی به راستی و دروستی ئه و وتانه کردوه، ئه و قه باره ی هۆز و خیله کانی به پیوه ر و خه ملاندنی ژماره ی پیاو و ئه و جه نگاوه رانه ی که هه ر هۆزیک خاوه نی بو ه مه زنده کردوه (ابن فضل الله العمري، ۲۰۱۰: ۳ / ۲۶۰-۲۶۱، ۲۶۶، ۲۷۰؛ القلقشندي، د.ت: ۴ / ۳۷۳)، ئه گه ر زوری ریژه ی هۆزه کانیش له به رچاوبگیریت، ئه وه ئه و مه زنده ی که بو ریژه ی کورد کراوه، که پیکهاته یه کی له ژمارنه هاتون (ابن فضل الله العمري، ۱۹۸۸: ۵۸)، تاراده یه کی زور ده رخه ری ئه و راستیه یه، ئه مه له کاتیکدا له ده ره وه ی ناوچه کوردنشینه کانیشدا ده یان هۆز و خیل و تیره و بنه ماله ی به قه باره ی گهوره و بچوک به هۆکاری جیاواز ژیاون (حسین عبدالرحمن حسین، ۲۰۱۷: ۱۹)، به هه رحال هه رچه نده ئه م گوتانه گشتین، به ته نها په یوه ست نین به شارنشین یان گوند و کۆچه ریبه کانه وه، به لام هه رچونیک بیت به لگن له سه ر زوری ژماره ی کورد.

دیاره زیادبونی سروشتی دانیشتوانیش به قه باره ی تیکرای له دایکبون و مردن په یوه سته، ئه مه ش حاله تیکه له هه مو سه رده میکدا رۆلی گیزاوه و له کاریگه ریش ناکه ویت، به لکو ههروهک شاره زایانی بواری زانستی جوگرافی دانیشتوان رونیانکردۆته وه، ئه ویش به کومه لیک هۆکاره وه په یوه ندیداره، کومه لگه ی کوردیش له و

حاله ته فسـیۆلۆجیهـدا له کهوتنه ژیر کاریگهـری کۆمهـلی هۆکار بهـدهـرنهـبوه، که شـوینی خۆیهـتی بهـکورتی تیشکیان بخریتهـسهـر.

تهـوهـری دوهم: ئەو هۆکارانه کاریگهـرییان لهـسهـر زیادبونی دانیشـتوان ههـبوه:

ئوهـی لێرهـدا جیی مهـبهـستی باسکردنه، ئەو هۆکارانه که بهـپیی شـرۆقهـکردن و لیکدانهـوهـی شارهـزایانی بوارهـکه که بهـگشتی دهـبنه هۆی زیادبونی سـروشـتی ژمارهـی دانیشـتوان، که خۆیان لهـچهـند خالکیـکا دهـبنهـوه، مهـبهـستمان هۆکارهـکانی گهـشهـکردنی شارهـکان نییه، که ئەمهـه باهـتیکی دیکهـیه، بهـهـرحال ئەم تهـوهـره تاییهـتکراوه به باسکردنی چهـند هۆکاریکی مـرۆبی که کاریگهـرییان لهـسهـر قهـبارهـی دانیشـتوانی ناوچه کوردنشینهـکان ههـبوه، که بهـپشت بهـستن به زانیاریهـکانی بهـردهـست بهـکورتی باسیان لێوه دهـکریت.

أ- هۆکاری ئابوری:

به یهـکیک لهـو هۆکاره گـرنگانه دانراوه، که کاریگهـری فرهـرهـهـند له زۆربونی سـروشـتی و لهـدایکـبون دهـکات، له نمونهـی باری ژیان و گوزهـران و ئاستی بژیوی له لایهـک، فره بهـرهـمی و پزق و پۆزی و بهـردهـستبونی پئویستییهـکانی ژیان پـرۆژانهـی دانیشـتوان له لایهـکی دیکهـوه، که ئاستی ژیان و چینهـکانیشی پیدیاـریکراوه، ئوهـی گـرنگه لهـو بارهـیهـوه بۆ ئەو قـوناغه گـرنگهـی میژو که ماوهـی لیکۆلینهـوهـکهـیه، هۆکاری ئابوری پهـیوهـندی به شـیوهـی ژیان کۆمهـلگهـی کوردییهـوه ههـیه، بهـهۆی ئوهـی لهـبنچینهـدا کۆمهـلگهـکه کشتوکالی بوه (حکیم احمد خۆشناو، ۲۰۱۴: ۲۷۲)، ههـلکهـوتهـی جوگرافی و سـروشـتی ناوچهـکه کشتوکالی وهـک پيشهـی سهـرهـکی و هۆکاریک بۆ بژیوی ژیان بهـسهـر کوردا سهـپاندوه، بۆته پيشهـیهـک که زۆرینهـی دانیشـتوان ژیانان لهـسهـر ئەم پيشهـیه بهـندبیت(زرار صـدیق توفیق، ۲۰۰۷: ۱۱)، سـروشـتی ئەم پيشهـیهـش وایه که بۆ راپـکردن و هاوکاریکردنی ئیش و کارهـکانی پئویستی به هاوکاری سهـرجهـم ئەندامانی خانهـواده و بهـدهـستی کاری زۆر ههـیه(محمد محمود و طه عثمان، ۱۹۶۰: ۳۲۹)، بۆیه مندالان بهـسهـرچاوهـیهـکی دهـستی کار دادهـنرین، به تاییهـتیش رهـگهـزی نیر بهـشـداری و هابهـشی زۆر له کاری کشتوکالی و ئاژهـلداریدا له کۆمهـلگای کوردیدا کردوه، بهـجۆریک هاوبهـشی باوان بۆ دابینکردنی پئویستییهـکانی ژیان و گوزهـران دهـکهـن، بۆیه بهـچاوی ئومیدی دواپـرۆژ و به هاناوهـچونیان له پـرۆژی تهـنگهـتاوی و پئویستی له مندالهـکانیان دهـپـروان(عبدولا غهـفور، ۲۰۱۲: ۸۴)، ئەمانهـش وادهـکهـن بهـبایهـخهـوه له مندال بـروان و ئەوهـندهـی پیز و توانای زاوژی ههـبوه وهـچه بنینهـوه، قهـرهـبالغی خیزانی کوردیش(ابن ابن حوقل، ۱۹۳۸: ۲، ۲۶۵) بهـلگهـیهـکی دیاره لهـمبارهـیهـوه، وهـکو نهـریتیش ئەمجۆره ئیشـه وایکردوه، که چهـندان خیزان بهـیهـکهـوه لهـشوینیک کۆببنهـوه و هاریکاری یهـکتر بکهـن له راپـکردنی کاروباری کشتوکالی و ئاژهـلداریدا(مهـلا محمودی بایهـزیدی، ۲۰۱۵: ۳۱).

له لایهـکی دیکهـوه ژیان ئابوری ههـر به کشتوکالهـوه پهـیوهـستنهـبوه، بهـلکو بازرگانی و پيشهـگهـریش لایهـنیکی گـرنگی ههـندی له شارهـکان بوه، که خهـلکی بهـهۆیهـوه دهـولهـمهـندبون و شارهـکانیش بوژاونهـوه،

به سه رنجدان له هه ندى دهق ئه وه به رچاوده كه ویت، كه ئه و شارانه ی بارودۆخى ئابورى و بژيويان باشبوه و ئاوه دان پر مه عيشه ت بون، ژماره ی دانىشتوانيان زور بوه، بۆ نمونه شاره كانى وهك (اشنه و خوي و سلماس و برگرى و خلاط و بدليس) (المؤلف المجهول، ۱۴۲۳ هـ: ۱۶۰، ۱۶۴، ۱۶۶)، راسته بونى سه رچاوه ی په يداكردن داها ت هۆكارن بۆ سه رنج راکيشانى دانىشتوان تاوه كو له و جوړه شوينا نه كو ببينه وه، به لام بۆ ئه م قوناغه ش ئاستى بژيوى هۆكاربوه بۆ وه چه نانه وه ی زياتر و زاوژى، بۆيه ده كریت به هۆكارى كى گه شه ی دانىشتوان بزاني ت.

له لايه كى دي كه شه وه زالى سسته مى خيله يه تى و هۆزگه رى له ناو كومه لگای كورديدا، به تايبه ت له و قوناغه دا، زوربه ی كات وايكردوه له پينا و ده ستگرتن به سه ر به رفر او انترين روبه رى زه ويوزارى كشتوكالى و هه ژموني ده ره به گى خويان له ململانى به رده وام دابن، ئه وه ی له ناو خيله كانيشدا به ديده كریت، په يوه سستبونه به زه وي، سه باره ت به تاكه كانيش خيل تاكه په ناگه ی ئارام به خشبوه، به جوړيك له سه ده كانى ناوه راستدا ئاسايشى تاكى كورد وابه سته ی برى ئه و داكو كيه بوه، كه خيل رولى گرنگى له ده سته به ركرديدا بينيه، سه رو ك خيليش پشتى به و ده مارگيريه به سته وه، كه ئه ندامانى به خيله كه يه وه به سته وه وه، ئه مه ش له پال هيزى ئابورى كه سه رچاوه كه ی داها ت و مالياتى ئه و زه ويوزاره ده ره به گيانه بوه، كه مير و سه رو ك خيله كان به سه ر خه لكدا سه پانديويان (حسام الدين نه قشبه ندى، ۲۰۰۸: ۴۴۹)، له پال ئه مه دا هيزى مرويشى له ئه ندامانى خيله كه ی به رده سته وه، ئه ويش به سو دوه رگرتن له زورى ژماره ی ئه و ميرسوار و جهنگاوه رانه ی كه هه ر خيليك خاوه نى بوه (ابن فضل الله العمري، ۲۰۱۰: ۳/ ۲۶۰-۲۶۱)، سه نك و قوسايى ده ره به گيشيان هه ر به و هيزه مرويه وه به نده بوه، ئه مه ش خيزان و بنه ماله و تيره و هۆزه كانى ناچار به ئاره زوى به رزى تيكراى له داىكبون و زاوژى كردوه، به تايبه تيش ره گه زى نير، كه هيمايه ك بوه بۆ هيزى سه ربا زى و پاراستنى به رژه وه ندييه كانى خيل، دياره كومه لگه ی كورديش له چه ندان هۆز و خيلى گه و ره پيكهاته وه (المسعودي، ۲۰۰۵، ۱، ۲۱۸؛ ئه وليا چه له بى، ۱۹۷۹: ۹۱؛ زرار صديق توفيق، ۲۰۰۷: ۱۴-۱۵) له به رچاوبگيريت، ئه وا ئاستى بايه خدان به نانه وه ی وه چه پيشانده دات.

له لايه كى دي كه شه وه خو شگوزه رانى و باشى ئاستى باروگوزه رانى خه لك، ده رفه تى زاوژى زياتر ده ره خسي تى، ده وه له مه ندى و به پيت و پيزى ناوچه كوردنشيه كانيش له مباره يه وه ئه و ئوميدده ی به خيزان و هۆزه كوردييه كان به خشيوه، كه له ژيان نه ترسن و نه وه و وه چه ی زور بنينه وه، هه ر بۆ نمونه ته نها له ناوچه يه كى دياريكراودا هه زاران خانه واده ژياوه (مسعر بن مهلهل، ۱۹۶۰، ۱۸)، به پيتى ليكدانه وه ی (ابن خلدون) يش بيت كه شو رقه ی ئه م جوړه بارودۆخه ی كردوه، ئه وا هه ر كاتيك هۆزه كان بگه نه نازونيعمه ت له ناوياندا زاوژى و مندال خسته وه ی روده دات و به مه ش ژماره يان زور ده بيت (ابن خلدون، ۲۰۱۶: ۱/ ۴۶۳).

ب- داب و نه ريتى كومه لايه تى:

كه لتور وهك ديارده يه كى كومه لايه تى ميژويى سه ربارى گه و ره ی و ئالوزى كاريگه ره، كومه لگا و كه لتور به يه كه وه دروست ده بن بى يه كترى نابن، بۆيه هه ر كومه لبونيكى خه لك كه لتوريكى تايبه ت به خوى نه بى بونيدى كومه لايه تى نابيت، له گه ل ئه وه شه دا ميژويشه و ميژويه كى هاوبه شى له گه ل كومه لگادا هه يه، هه ر

قوناغیکی میژوی شینوازی خۆی ههیه و هه‌میشه شه‌قل و سیمای قوناغه میژوییه‌کانی پیوه دیاره (ره‌شاد میران، ۲۰۱۰: ۶۳)، دیاره به‌شیکی گرنگی که‌لتوریش به‌تایبه‌تیش توخمه‌گیانی و مه‌عنه‌وییه‌کانی تایبه‌تن به‌بابه‌ته کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی وه‌ک(داب و نه‌ریت و ئایین)، که ره‌نگرپیژی ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی خه‌لک ده‌که‌ن، له‌و نیوه‌نده‌دا کۆمه‌لگای کوردیش خاوه‌نی که‌لتوری تایبه‌ت به‌خۆیه‌تی، له‌و ریسا‌گشتییه‌به‌ده‌ر نییه، ئەوه‌ی لی‌رده‌دا به‌کورتی جیی قسه‌له‌سه‌ر کردنه، دابونه‌ریته کۆمه‌لایه‌تییه‌کانن، که له‌ چوارچیوه‌ی هۆکاری کۆمه‌لایه‌تییدا جیده‌گرن، له‌ نمونه‌ی (پروۆسه‌ی هاوسه‌رگیری و پیکه‌ینانی خیزان و سه‌نگی کۆمه‌لایه‌تی).

له‌پراستیدا دابونه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تی کورد هانده‌ربوه‌ بو پروۆسه‌ی هاوسه‌رگیری (ژنه‌ینان و شوکردن) به‌مه‌به‌ستی به‌هیزکردنی پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تی پیاو له‌ناو خیزان و کۆمه‌لگادا، ژنیش پایه‌دارده‌کات، به‌پچه‌وانه‌وه ژیا‌نی ره‌به‌نی و قه‌یره‌یی نه‌ریتیکی په‌سندکراو نه‌بوه، بۆیه پروۆسه‌ی هاوسه‌رگیری وه‌ک یه‌که‌م کۆنترین ریک‌خستنی کۆمه‌لایه‌تی و بنه‌مای لی‌خستنه‌وه‌ی کۆمه‌لی مروّقیه‌تی، وه‌ک نه‌ریتیکی په‌ره‌ی سه‌نده‌وه، به‌پیی س‌روش‌تی کۆمه‌لگاش مه‌راسیم و ته‌رزی تایبه‌ت به‌خۆی هه‌یه(فائیزه محمد عزت، ۲۰۱۴: ۱۷۴)، له‌ناو کوردا پایه‌ندبون به‌نه‌ریتی پاراستنی شوک و ئابرووی خیزان، به‌دورکه‌وتنه‌وه له‌دروس‌تکردنی هه‌ر جووره په‌یوه‌ندییه‌ک له‌ده‌ره‌وه‌ی خیزاندا نه‌نگییه و به‌شوره‌یی و ئابروچون هه‌ژمارده‌کریت و سه‌ره‌ئهنجای خراپی هه‌یه(مه‌لا محمودی بایه‌زیدی، ۲۰۱۵: ۷۹)، بۆیه له‌ته‌مه‌نیکی زوه‌وه‌ نزیکه‌ی (۱۸-۱۶ سالی) پروۆسه‌که ئەنجام دراوه، ئەو ته‌مه‌نه‌ش له‌پرووی زانستی وه‌چه‌زانی به‌پیزترین قوناغی زاو‌زیکردنه(عه‌بدولا غفور، ۲۰۱۱: ۸۵)، ئاره‌زوی مندال زۆری و وه‌چه‌نانه‌وه‌ش وه‌ک نه‌ریتیکی دیکه‌ی خیزانی کورد، قه‌باره‌ی خیزانی وه‌ک کۆمه‌لگه‌یه‌کی کشتوکالی گه‌وره‌تر کردوه.

هه‌ر سه‌باره‌ت به‌دابونه‌ریتی کورد له‌مباره‌یه‌وه، رای واش هه‌یه که گه‌وره‌ی قه‌باره‌ی خیزانی کوردی بو دیارده‌ی فره‌ژنی گه‌راندۆته‌وه، که وه‌ک سونه‌تیکی ئایینی سه‌هیریان کردوه و زۆریکیان چوار ژنیا‌ن هیناوه، ئیدی س‌روش‌تییه که مندالی‌شیان زۆریت(فائیزه محمد عزت، ۲۰۱۴: ۹۴)، له‌پراستیدا ئاره‌زوی فره‌ژنی له‌ناو کوردا تائیس‌تاشی له‌گه‌ل‌دایت له‌باونه‌که‌وتوه، هه‌رچه‌نده ئەمه په‌یوه‌ندی به‌بارودۆخ و هه‌لومه‌رجی گونجاوه‌وه هه‌یه، که لی‌رده‌دا جیی قسه‌له‌سه‌رکردن نییه.

ئه‌گه‌ر چاو به‌و ده‌قه میژویانه‌شدا که له‌مباره‌یه‌وه هه‌نه بخشینین، ئاماژه‌یان به‌و پراستیه‌ کردوه، ئەگه‌رچی حه‌یف ده‌قه‌کان به‌زۆری ئاماژه‌ن بو شیوه‌ی ژیا‌نی چینی ده‌سه‌لاتدار و بنه‌ماله‌ نیودار و ده‌ست پ‌ویش‌توه‌کانی کورد، بو نمونه نصر الدوله‌ی مه‌روانی(۴۵۳-۴۰۱ ک / ۱۰۱۰-۱۰۶۱ ز) چوار ژن و (۳۶۰) که‌نیزه‌کی له‌به‌ردلانی هه‌بوه! هه‌روه‌ک وتراوه (بیست) مندالی نیره‌وه‌زی له‌پاش به‌جیماوه، زیاتر له‌وه‌ش هه‌روه‌ک (الفارقی ت. ۵۷۲ / ۱۱۷۶م) میژونوسی ده‌رباری بنه‌ماله‌که و شاری میافارقینیش نوسیویه‌تی و ده‌لیت: ((وتراویشه که چل و شتیک کورپی هه‌بوه)) (الفارقی، ۲۰۰۷: ۹۵، ۱۰۱)، گه‌ریده‌یه‌کیش ئاماژه‌ی به‌وه کردوه که نیره‌وه‌زی زۆربون و بو هه‌ریه‌که‌یانی مه‌مله‌که‌تیک بریوه‌ته‌وه(ناصر خسرو، ۱۹۸۳: ۴۰).

هۆزی (مهراڤی) یش که هۆزیکی گهوره و بهربلاوی ناوچهی ههکاری بون، خاوهنی دهیان قهلا و ئاوی و گوندبون، هۆزی ناوداری (هذبانی) یش نمونهیهکی دیکهیه که له پانتاییهکی گهورهی ههولیر و تهناهت ئازربيجان ئارانیش بلاوبونهوه، که بهلگن لهسه زۆری ژمارهیان (زرار صدیق توفیق، ۲۰۰۷: ۱۶۴-۱۶۵، ۱۷۳)، بهرزیکانیهکان نمونهیهکی دیکهیه بهژماره زۆری ئه و هۆزانهی کوردن، میر (حسنویه بن الحسین الکوردی) (۳۶۹-۳۴۸ ک / ۹۵۹-۹۷۹ ز) له دواي مردنی حهوت کورپی له دوا به جیماوه (الروژراوی، ۲۰۰۲: ۶ / ۱۱)، نه خاسمه ئه گهر زۆری ژماره ی خیل و تیره و بنه ماله کانی کورد له سه ده کانی ناوه پراست له بهرچاوبگرین، که له بهر دريژنه بونه وهی بابه ته که بوار نییه نمونهی زیاتر ئاماژه پیکهین، که سه دهان هۆزی گهوره و ناودار له ناوچه کوردنشینه کان هه بون (زرار صدیق توفیق، ۲۰۰۷: ۱۸-۱۹۵؛ حکیم احمد خوشناو، ۲۰۱۴: ۳۲۰)، به زوریش سه روک خیل و بنه ماله دهست رویشتهوه کان بایه خیان به مندال زۆری داوه، به شیکی گرگی ئه مهش سه رباری نه ریتی پاراستنی ره چه له ک، گه یشتن به قوناغی که مالی و نازونیه مهت خواستی زاوژی له ناو هۆز و بنه ماله کاندایا کردوه، به تایبهت ئه وانهی ده گه نه قوناغی دهوله تداری و ده توانن ده سه لات و فه رمانه وایی بنیات بنین، چونکه هه رکاتیگ هۆز و نه ته وه کان بگه نه دهوله تداری، نازونیه مهت له نیوانیاندا و زاوژی و مندال خستنه وه پوده دات، له ئه نجامدا ژماره ی هۆزه کان زور ده بیت و نه وه کانیشیان له و ژینگه پر نازونیه مه ته دا په روه رده ده بن و به هۆی ژیانیان له و ژینگه یه دا ژماره یه کی زور ده چنه سه ر جه ماوه ری ئه و هۆز و ده سه لات، به مهش هیژیکی زیاتر ده چیه سه ر هیزی ده ولته (ابن خلدون، ۲۰۱۶: ۱ / ۶۱۳)، له میژوی به شیکی هۆز و میرنشنه خو جیه کانیش هه رئه وه به دیده کریت، ئه گه ر بونی چه ند هه زار خیلکیش له کوردستان (ئه ولیا چه له بی، ۱۹۷۹: ۹۱) له بهرچاوبگریت، ئه وه ده بیت قه باره ی دانیشتهوان جگه له پیکهاته کانی دیکهش چه ند بو بیت!

ئه مه له کاتیگدا ئه و نه ریته له ناو هۆزه کانی عه ره ب ره گ و پیشه یه کی میژوی هه یه، به هۆی سه روشت و نه ریتی بیاباننشینی سه ختی ژیان هه میسه ئه وانی روه روه شه ر و مملانی خیله کی خویناوی کردوته وه ، ئه مهش پیوستی زیاتریان به هیزی جه نگاوه ر و شه رکه ر هه بوه، چه جای نه ریتی چه ند ژنه زۆری ژماره ی ئه و هۆزانه ی که له ناوچه کوردنشینه کان نیشه ته جیون، پانتیه یه کی گه وره یان له ناوچه کوردنشینه کان داگیر کردوه (فه رهاد حاجی عبوش، ۲۰۰۴: ۲۳۰)، دا بونه ریتی خیله کی تورکمانیش له مباره یه وه جیاوازیه کی له گه ل کورد و عه ره ب نییه، هه ر بۆ نمونه ته نها له بنه ماله ی (أرتق بن أکسک) ⁽ⁱ⁾ چه ندان نه وه و وه چه ی لیکه توته وه، به میراتمانه وه ی ده سه لاتی بنه ماله ییشیان سنوری ده سه لاتی ئه وانی بۆ چه ند میرنشین و ئه تابگیه کی ده ست رویشتهوی ناوداری ناوچه که لیکه ته وه، که ئه وانی هۆکاریکی گرنگون بۆ زیادبونی ریژه ی تورکان به تایبهت له شاره کانی هه ریمی جزیره (ده رباره یان بروه نه: عماد الدین خلیل، الامارات الارتقیه، ص ۷۵)، بنه ماله ی (ئه یوبی) کوردیش له حصن کیفا که خاوهنی ده یان کور و نه وه و به ره باب بون نمونه یه کی دیکه ن (زرار صدیق توفیق، ۲۰۰۷: ۱۶۰-۱۶۱)، ئه مه و بنه ماله ی (ایلدگی) ⁽ⁱⁱ⁾ له ئازربيجان و ئاران دامه زراندنی ئه تابه کیه ی نیمچه سه ره به خو، که نزیکه ی سه ده یه ک فه رمانه واییان (۵۳۱-۶۲۲ ک / ۱۱۳۶-۱۲۲۵ ز) دريژه ی کیشاوه (حسام الدین النقشبندی، ۲۰۱۳: ۲۰۴).

بهلام دهكریت ئەمانه وهك نهريتى گشتى كۆمه‌لگا سه‌يربكرين، چونكه ئەم نهريته له ئايينه‌وه سه‌رچاوه‌ى گرتوه، ئايينيش وهك كه‌لتور به‌شيكه له سسسته‌مى كۆمه‌لايه‌تى، به‌تايبه‌تيش له كۆمه‌لگاي داخراودا زاله و جيه‌نجيه‌ى به‌سه‌ر نزيكه‌ى هه‌مو ديارده و په‌فتار و روداوه‌كانه‌وه دياره، به‌مه‌ش كه‌لتور وهك ئاميريك بۆ كۆنترولى كۆمه‌لايه‌تى به‌كارده‌هينريت(ره‌شاد ميران، ۲۰۱۰: ۵۷)، ئەگه‌ر له سروشتى پرۆسه‌ى هاوسه‌رگيريش ب‌روانريت، كه وهك گرپه‌نديكى كۆمه‌لايه‌تى وايه(عبدالرحمن بن عبدالخاق اليوسف، ۱۹۸۸: ۲۱)، هاوسه‌ران له گۆبه‌ند و كيشه‌ى كۆمه‌لايه‌تى زۆر ده‌پاريژيت و عه‌يب ب‌ره، هۆكاريكه بۆ پاراستنى كۆمه‌لگا له خراپه‌كارى، به‌تايبه‌تيش به‌دينى كۆمه‌لگا بۆ ئافرهت(الغزالي، د.ت: ۲/ ۲۲)، ئەمانه‌ش ده‌كریت وهك هۆكارى ئاييني سه‌يربكریت، كه رۆلى گرنكى له ره‌نگريژى خيزانى كوردا بينوه، مه‌به‌ست و جوړه‌كاني هاوسه‌رگيريش هه‌ر ئه‌وه‌ى ليده‌خوينريت‌ه‌وه، كه زورجار ئافرهت بۆ هۆكار و پيناويك بوه نهك ته‌نها چاره‌سه‌ركردنى كيشه‌ى كۆمه‌لايه‌تى، به‌لكو ئامرازى به‌هيزكردن و پته‌وكردنى په‌يوه‌ندى سياسى و وهك چاره‌سه‌ريك هاوسه‌رگيرى سياسى هه‌ندى جار كوتايى به‌ململانى و ئالۆزى په‌يوه‌نديه‌كاني نيوان لايه‌نه‌كان هيناوه، سه‌ربارى وه‌چه‌نانه‌وه و مندالى زۆرى كه ئامانجيكى بالاي هاوسه‌رگيرييه(عبدالرحمن بن عبدالخاق اليوسف، ۱۹۸۸: ۲۱)، تاراده‌يه‌كيش چاره‌سه‌رى فره‌بونى ره‌گه‌زى ميينه‌شه، ئەگه‌رچى زانبارى له‌سه‌ر جياوازى ريژه‌ى نيوان (پياو و ئافرهت)له‌به‌رده‌ست نيه، به‌لام به‌زۆرى وابوه كه ئه‌و رودا و كاره‌ساتانه‌ى به‌سه‌ر كۆمه‌لگا هاتون، زياتر پياو بوته پيخۆرى رۆژگارى شوم، ئەمه‌ش له راستيدا دونيايينى ئيسلام و كۆمه‌لگاي كورديش ده‌رده‌خات وهك چاره‌سه‌ريكيش بۆ هاوسه‌نگراگرتنى ژيان و پاراستنى وه‌چه و قه‌ره‌بوكرده‌وه‌ى مردوان و له‌ده‌ستچوان، فره‌ژنى كردۆته ئەمرى واقع.

له به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌شدا پيچه‌وانه‌ى پرۆسه‌ى هاوسه‌رگيرى، نه‌ريتى ته‌لاقدان(ليكجيابونه‌وه)يش له‌ناو كوردا زۆر كه‌مبوه، مه‌گه‌ر له حاله‌تى نه‌زۆكى يان ناپاكيدا، ئەگه‌رنا به‌كاريكى ناپه‌سند و شوره‌يى دانراوه(مه‌لا محمودى بايه‌زىدى، ۲۰۱۵: ۵۱)، هه‌رچه‌نده ئەمه له حاله‌تى بونى كيشه‌ى كۆمه‌لايه‌تى و ئابوريدا ده‌شى روبات، به‌لام ئه‌و په‌يوه‌نديه‌ى كه ئەندامانى خيزانى كورد به‌گشتى و ژن و مي‌ردى پيكه‌وه به‌ستۆته‌وه، له‌سه‌ر بنه‌ماى ريز و دلسۆزى و هه‌ستكردن به‌به‌رپرسياريه‌تى بنياتراوه، ژن دلسۆز و خۆى به‌به‌رپرسيار به‌رامبه‌ر به‌مي‌رد و منداله‌كان زانيوه، له نواندى ملكه‌چى فه‌رمانه‌كان و پاراستنى ئەرك و مافه‌كان، به‌تايبه‌ت له‌مباريه‌وه كوردان ده‌سته‌ى بالايان له جيه‌يه‌جيكردنى ئەركه ئايينيه‌كاندا هه‌بوه، ئەمانه‌ش هۆكارى به‌رده‌وامبونى ژيانى خيزانى پيكه‌وه‌يى له ماوه‌ى ژياندا ده‌سته‌به‌ركردوه.

ئەگه‌ر نه‌زۆكى وهك هۆكاريك له‌هۆكاره‌كاني كيشه‌ى كۆمه‌لايه‌تى و ليكجيابونه‌وه سه‌يربكریت، ئەوا كه‌مى ديارده‌ى ليكجيابونه‌وه‌ش مانايه‌كى ديكه‌شى هه‌يه، واته ژنى نه‌زۆك له‌ناو كۆمه‌لگاي كوردى كه‌مبون، كه له‌رۆى زانستيه‌وه به‌ماناي پرۆسه‌ى سكردن(پيژ)ديت، له زانستى دانىشتواندا به‌ژماره‌ى له‌دايكبوانى زيندو ده‌خريته به‌رچاو ليكۆلينه‌وه له ژماره و تيكرايى و هۆكاره‌كاني له‌دايكبون ده‌كات، كه ئەويش دو جوړه، پيژى فسئۆلوجى واته ژنيك له‌ژيانيدا ده‌توانيت چه‌ند مندالى ببیت، له‌گه‌ل پيژى كارى واته ژنيك له ژيانى خويدا

چهند مندالی بوه (عهبدولا غفور، ۲۰۱۲: ۴۴)، نه خاسمه پیتی بو دیاریکردنی رهوشی گه شه کردنی دانیشتوان توخمیکی بنچینه بیه، که به تایبته رهنگدانه وهی باری ئابوری و کومه لایه تی کومه لگه یه شان به شانی هوکاره بایه لوجیه کان، وهک پرۆسه یه ک بهرپرسیاره له بهرده وامبونی کومه ل، بهو پیودانگه پیتی ئافرهت توانای زاوییه له سایه ی هه لومه رگی سروشتدا، له زوربه ی کومه لگا کانیشتدا پیتی له ناو توژی گه نجان له بهرترین ئاستیدایه، واته توانای مندا لخصتنه وه له ناو ئه و توژی هدا بهرتره، که په یوه نیشی به زو شوکردن و ژنه پناوه هه یه (بیستون حسین اسماعیل، ۲۰۱۳: ۳۶)، له راستیشدا ئه و دهقانه ی که پیشتر خرانه رو، ده کریت بکرینه به لگه ی ئه وه ی که ژنی کورد پیژ و توانای وه چه نانه وه ی گونجاوه و له روی زانستی فسیؤلوجیوه په سنده وه، سه رباری ئه رکی گران و هاوبه شیکردنی شان به شانی پیاو له زوریک له کاروباری مال و کشتوکال و ئاژه لداریشدا، به شیکه ئه مه ش ده گونجیت په یوه ندی به سروشتی ژینگه ی ناوچه کوردنشینه کانه وه هه بویته، چونکه به گویره ی ئه وه ی که (ابن خلدون) شیکردنه وه ی بو هه ریمه کان کردوه، ئاماژه ی به وه کردوه که ناوچه کانی هه ریمی چواره م به هو ی به پیتی و به ره که تی زه وییه کانیان و فراوانی نیعمه تی دانه و ئله و گونجاوی هه لومه رجه سروشتیه کان، بو ئاوه دانی و دانیشتوان زور گونجاون (۲۰۱۶: ۲۶۵ / ۱)، به پیتی زانستی نویی جوگرافیاش ناوچه مامناوه نده کان شوینی جه نجالی دانیشتوان و گونجاوترن له ناوچه کانی دیکه (محمد محمود و طه عثمان، ۱۹۶۰: ۳۳۵)، جوگرافیای هه رشوینیکیش بریتیه له هه لومه رگی سروشتی و ژینگه ی دانیشتوانه که ی، خه لکیش به گویره ی باری سروشتی و پیداویستییه کان ده ژین و رهفتارده کن، کاریگه ری ره گه زه کانی ئاوه ه واش له سه ر گورج و گو لی و توانای بزاون و توانای جه سته یی ته نانه ت باری دهرونیش داده نیته (ره شاد میران، ۲۰۱۰: ۷۴)، له مباره یه وه ئه گه ر سه رنج له و کاره سات و روداوانه ی به تایبته نیوه ی یه که می سه ده ی (ک/ ۱۳ ز) بده ی، ئه و کاره ساته مرویه ی که خانه ی ئیسلام به گشته ی و ناوچه کوردنشینه کان به تایبته له سه ر ده سته ی له شکرکیشیه کانی هه ریه ک له (خوارزمیه کان مه غول) به سه ر دانیشتوان و ناوچه که یان هینا، له کوشتن و برین و له برسان مردن و ئابوقه ی ئابوری سه ر شار و شاروچکه کان و ئاواره و ده ره ده ربونی خه لک (بو نمونه بروانه: ابن الاثیر، الکامل، ج ۱۰، ص ۴۳۲، ص ۴۳۹، ص ۴۴۹، ص ۴۵۰)، ئیدی سه رباری کوشتاری زوری خه لکن ژماره یه کی زوریشی له پیناو پاراستنی ژیانان ریگه ی هاتو نه هاتی کوچیان بو ده ره وه ی ناوچه کوردنشینه کان گرتوته بهر (ابن العبري، ۲۰۰۶: ۳۲۱؛ القلقشندی، د.ت: ۳۷۴ / ۴)، چه ندان ئاوییی و قه لا و شار و شاروچکه ویران بون، به مه ش ژماره ی دانیشتوان زور که میکردوه (جعفر حسین خصباک، ۱۹۶۸: ۱۶۲)، به لام دوا ی تیپه ربونی نیوه سه ده یه ک و تاراده یه ک ئاسایی بونه وه ی بارودوخی ناوچه که، گه ریده یه ک که سه ردانی ناوچه که ی کردوه، سه رسامی خو ی له زوری ژماره ی کوردان نه شار دوته وه و به نه ئه ژمار نه هاتو ناوی هیناون (الأکراد خلانق لا تحصی وأمم لا تحصر) (ابن فضل الله العمري، ۱۹۸۸: ۵۸)، ده کریت ئه مه وه ک به لگه یه ک سه ربرکیت، که کاریگه ری سروشت و ناوچه ی جوگرافی و ئاستی پیتی و زاوی نیشانده دات، سه رباری درککردن به هه سته قه ره بو کردنه وه ی له ده سته چوان له لایه ن خه لکه وه، که هو کاریکی دیکه ی گه شه ی دانیشتوانه.

له لایه کی دیکه شهوه وهک نه ریتیش ته مهنی شوکردن و ژنهینانیش له ناو زۆرینهی خهله کوردیهه کاندایه سهره تایی ههره تی لای دایه، به زۆری بۆ کچ (16 سالی که مریش) بۆ کورپیش (18-16 سالی) ئه م قوناغهش له روی زانستیه وه به پیزترین قوناغی زاو زیکردنه، سه رباری شیوازه جیاوازه کانی پرۆسهی هاوسه رگری، به لام به پلهی یهک باوک و براگه وه بۆ به جیگه یاندنی پرۆسه که بریاریان له چاره نوسی گه نجان داوه (مهلا محمودی بایه زیدی، 2015: 41)، ئه مهش بۆخوی ئه وهی لیده خوینریتیه وه که گوی به قایل بون و نه بونی کور و کچه کان نه دراوه به شوکردن و ژنهینان و مافی ههلبژاردن و پهتکردنه وه یان نه بوه، به هه حال له وهی به کورتی خرایه رو ئه وه دهرده که ویت که هۆکاری کومه لایه تی به په هه نده جیاوازیه کانی وه کاریگه ری له سه ر ریزه ی دانیش تان داناهه.

توخمی مندال و سه نگی کومه لایه تیش وهک هۆکاریکی دیکه له پال هۆکاره کومه لایه تیه کان، رۆلی له زیاد بونی مندال و وه چه نانه وه دا بینیه، چونکه ئه و نه ریتیه ی له ناو کومه لگای کوریدا زالبوه، مندال زۆری به تایبه تیش ئه گه ر نیرینه بونایه، قورسایه کی کومه لایه تی به و خیزانانه به خشیوه، له زۆریک له کیشه کومه لایه تیه کانی شه دا جۆریک له چاوپۆشی له و خیزانانه ده کرا (عبدولا غه فور، 2011: 85)، له راستیدا ئاستی رۆشنیری کومه لگاش له مباره یه وه رۆلی هه بوه، که ههستی دیارکردن و وه ستاندنی وه چه نانه وه، که پیناچیت له و قوناغه دا ئه و جۆره بیرکردنه وه هه بوبیت، به پیچه وانه وه له سه ر بنه مای (هه ر که س رزی خوی له گه ل خویه تی)، که بنه مایه کی ئایینی هیه، هه روهک (خوای گه وره) فه رمویه تی: (وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَشِيَةً إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا) (سوره الاسراء، الايه 31)، ئه م ته رزه بیرکردنه وه یه ش کاریگه ری له سه ر قه باره ی خیزان هه بوه.

ج- هۆکاری ئایینی:

ئه گه ر سه رنج له کومه لگای کوردی بدریت به تایبه ت له دوای پرۆسه ی فتوحات و ورده ورده موسلمان بونی، ئیدی ئیسلام بۆته ئایینی زۆرینه ی کورد، له و قوناغه دا وهک جیهه جیکاریکی سه رسه خت دهستی به ئایینه وه گرتوه، زۆربه ی دانیش تانی په یه وه کاری سوننه و جه ماعت بون (المقدسی، 1991: 142، 373، 388)، به مهش ئیسلام په نگرین کوی سسته می کومه لایه تی کوردی (ئه وهی که موسلمان بوه) (iii) کردوه، به مهش ئایین وهک دیارده یه کی که لتوری و کومه لایه تی، که هه میشه ئاماده یی له ناو خه لکدا هه بوه، سه رباری ئه وهی پیوستیه کی له راده به ده ری روحیه، رۆلیکی گرنگی له ریکخستنی په یوه ندی و به ها کومه لایه تیه کاندایه هیه، هه رکاتیکیش کومه لگا په یه وه یان له ریس و بنه ماکانی کرد، ئه و ئایین سسته می کومه لایه تی کومه لگا ملکه چی خوی ده کات، که واتا ئایین که لتوره و به شیکه له سسته می کومه لایه تی وهک ئامرازیکیش بۆ کۆنترۆلکردنی کومه لایه تی به کارده هینریت (ره شاد میران، 2010: 57)، له مباره یه شه وه ئیسلام کاریگه ری گرنگی له سه ر ژانی کومه لایه تی کورد هه بوه، به تایبه ت له باره ی پیکهینانی خیزان و په روه رده ی مندال و ریکخستنی په یوه ندیه کومه لایه تیه کانی دیکه.

ئایین هاندەری سەرەکی بوە بۆ پیکهینانی ژینانی هاوسەرپهتی و هاوژینیی، هانی گەنجان دەدات بۆ ئەم کارە و نانهوهی وەچە و ئاوەدانکردنەوهی زهوی و دورکەوتنەوه لە خراپە(الغزالی، د.ت: ۲/ ۲۲؛ عبدالرحمن بن عبد الخالق، ۱۹۸۸: ۲۱)، بە پێچەوانەشەوه لیکجیا بونەوه و تەلاق^(۷) کارێکی پەسند کراو نییە(صالح بن عبد العزیز بن إبراهیم آل منصور، ۱۴۲۳ هـ، ص ۷۵)، هەر لە بابەتی ژنەینان و فرەژنی و وەچە نانهوه و مندال زۆری، هەر وەک پێشتر باسیان لێوەکرا، لە ژێر کاریگەری ئایین دابون، ئەگەرچی لەدایکبون کارێکی (خوایی) ه، بەلام ئیسلام نەک هەرپشتگیری مندال زۆری دەکات و پێگرتن و کەمکردنەوهشی بەدروست دانانیت، لە پێناو بەردەوامبونی ژیان پاراستنی وەچە مرقایەتی(صالح بن عبد العزیز بن إبراهیم آل منصور، ۱۴۲۳ هـ: ۷۳)، هەمو ئەو دیارده و هەلسوکهت و رەفتاریکی لە ژینانی رۆژانەیهوه دیاربوه، کە رۆژانە و لە بۆنەوه و مەراسیمە جۆراوجۆرهکان لە رێگە و تارخوینان و شەرەزان و زانایانەوه، بنەماو پرنسیپەکانی ئایینی بەگویی خەلک گەشتون، بەتایبەتیش مزگەوتەکان بونە شوینی پەروردهی ئایینی و مەلبەندیکی گرنگی چاکسازی کۆمەلایەتی، لەمبارەیهشەوه لە شار و ناوچە کوردنشینەکان لەنمونهی باشترین و تاربیژیان تیدا هەلکەوتون، هەبوه هەر بە بنەمالە زاناکانیان لە سەرکەوتوترین و تاربیژیان بون(الفارقي، ۲۰۱۴: ۴۴۸، ۵۸۴، ۶۱۳)، چ جایی ئەوهی ئەم بابەتە هەربۆخۆی لایەنیکی ژینانی کۆمەلایەتییه، کە مەراسیم و ئاهەنگی تایبەتیان بۆ ریکخراوه، هەمیشە زانا و مەلا و تا قازی لە مەراسیمەکەدا ئامادەگیان هەبوه(ابن واصل، ۱۹۵۷: ۳/ ۲۱۳)، سەرباری بەشداریکردنی دەست و پێوهند و ناودارانی مالباتە خانەدانەکان و پێشسپی و سەربازان لە مەراسیمی ژنخواستن و بوک گواستنەوهی میر و میرزادەکاندا(الفارقي، ۲۰۰۷: ۳۰)، سەرباری سازکردنی رپورەسمی تاییبەت لەکاتی لەدایکبونی مندالدا، بەتایبەتیش ئەگەر مندالەکە کور بوايه، ئەو سەرباری ئەوهی خانەوادهکە شاکە دەبون!، لەرۆژی حەوتەمی لەدایکبونیدا زیافەتی (العقیقة) سازدەکرا، خەرچی و تیچویەکی زۆریان بۆ ئامادەدەکرد، بەجۆریک سەردار و بەرپرسان بە میوانداری و خیروخیرات و خەرچی زۆر خەلکیان سەرسامکردوه(أبو شامة، ۱۹۹۷: ۲/ ۱۵۳)، ئەمانە و چەند مەراسیم و رپورەسمی دیکە کۆمەلایەتی کە لە ئایینەوه سەرچاوهیان گرتوه، هاندەری بۆ پرۆسە و هاوسەرگیری و مندال زۆری، بەمشێوهیهش هەر وەک توێژەرێک ئاماژە کردوه، ئایین بۆتە بەشیکی گرنگی کەلتوری کورد(رهشاد میران، ۲۰۱۰: ۵۹).

د- کۆچ:

میژوی مرقایەتی پێپهتی لە پوداو و دیاردهی سیاسی و سەربازی و شارستانی جۆراوجۆر، کە لیکەتەو و شوینەواریان لەسەر نەک هەر سەردەمهکەیان، بەلکو لەسەر داهاوتوی مرقف بەجیهیشتوه، زۆریکیش لە دیاردهکان رەنگدانەوهیان لەسەر گروپ و دەستە و نەتەوه جیاوازهکان داناوه، کۆچ (الهجرة)^(۸) وەک یەکیک لە دیارترین ئەو دیارده کۆمەلایەتی و جوگرافیایەکی کۆنی ناو میژو، کە لەناو کۆی نەتەوهکان بە ئاستی جیاواز هەبوه، چونکە لەراستیدا ئارەزووی کۆچکردن یەکیکە لە تاییبەتمەندییە گرنگەکانی مرقف، کە لەجولەیهکی بەردەوام دایه(فوزی عەبد سەهوانە و موسی عبوده سمحه، ۲۰۰۹: ۱۵۵)، بەمشێوهیهکی سەرشتیش

ئارەزووی لە بزاون بوو و بونەوهریکی خۆگرتو و خاوەن وزەیه(رەسول رەبانی، ۲۰۱۳: ۴۰)، کۆچکردن بەمانای رەوکردن و گواستنهوه لەشویینیکی جوگرافیهوه بۆ شویینیکی دیکە دیت، بەپێی پنیویستیەکانی ژیان و بەرژوهەندی و بژیوی، جا چ لەسەر ئاستی تاک یان کۆمەڵە و پیکهاتە ی رەگەزی و ئایینی بیت، که کاریگەری زۆر لەسەر گەشە ی ژمارە ی دانیشتوان و گۆرینی دیموگرافی و ئابوری دادەنیت(رزگار سعید قادر بشدەری، ۲۰۰۹: ۱۱)، ئەو ی ئاشکراشە ئەو یه که کۆچ دو کرده لەخۆدەگریت، یه که م جیهیشتنی شویینیکی دیاریکراو که پنی دەوتریت شویینی رەسەن، دوهم ئەو شویینه ی که خەلکی بوی دەچن که پنی دەوتریت شویینی کۆچ بۆکراو(فوزی عەبد سەهوانه و موسی عبوده سمحه، ۲۰۰۹: ۱۵۹)، کۆچیش جۆری جیاوازی هه یه له سەر ئاستی ناوخی و دەرەکی و وەرزی و بەخوایشت یان بە زۆرەملی له نمونه ی کۆچن(رزگار سعید قادر بشدەری، ۲۰۰۹: ۱۲).

هۆکارگەلینی زۆر لەپشت بزاون و کۆچی خەلکەو، سروشتی نااسایی و ژینگە ی کۆمەلایەتی نەگونجاو و ئاستی بژیوی و گوزەران و هۆکاری جوگرافی تەوژمی کۆچیان بەرھەمھیناوه، بۆیە هەندی جار کۆچکردن بۆ مرقف دەرەفەتیک ی هەلکەوتو بوو بۆ پیشکەوتنی و هیندی جاریش بەوەر پنی کەوتنی ناچاری دیتە ئەژمار(رەسول رەبانی، ۲۰۱۳: ۴۰)، بەلام ئەو ی جیگای سەرنجە ئەو یه هەندیک هۆکار لەشویینی رەسەن پال بەخەلکەوه دەنینن که کۆچ بکن، بەلام ئەو ناوچە یه ی که خەلکی کۆچی بۆدەکن هۆکار هه یه رایانده کیشیت، کەواتە سەبارەت بە پۆلینکردنی ئەو توخمانە ی که کاریگەریان لەسەر قەبارە ی تەوژمی کۆچ هه یه، دو جۆرن، یه ک ئەو هۆکارانە ی که پە یوہستن بەشویینی کۆچلێکراو، دو ئەو هۆکارانە ی که پە یوہستن بەشویینی بۆ هاتو (کۆچ بۆ کراو)(فوزی عەبد سەهوانه ، ۲۰۰۹: ۱۶۸).

بەھەر حال ئەگەر لە میژوی کورد و ناوچە کوردنشینیەکانیش بروانریت، ئەو ی بیگومان وەک هەر پیکهاتە و نەتەوہ یه کی دیکە پشکی ئەو دیار دە یه ی بە جۆرە جیاوازیەکانە و بەھەر هۆکاریک و مەبەستیک بوبیت بەرکەوتو، ئەو ی که لێرەدا زیاتر جیی مەبەستە ناوچە کوردنشینیەکانن وەک ناوچە یه کی گرنگی کۆچ بۆکراو، که کاریگەری لەسەر گەورەبونی قەبارە ی دانیشتوان لیکەوتوتو، بەو پیکهاتە جیاوازانە ی که لەشویینیکی دیکەو کۆچی شار و شاروچکە و ئاوابیەکانی کوردستانیان لە ماوہ ی لیکۆلینەوہ کەدا کردو، لەراستیدا بەرادە ی یه که م دوا ی پرۆسە ی فتوحاتی ئیسلامی ناوچە کوردنشینیەکان بونە ناوچە ی گرنگی کۆچ بۆکراو، چەندان نەتەوہ و پیکهاتە بە هۆکاری جیاواز بە لیشاو رویان کردۆتە ناوچە کە، که کاریگەری و لیکەوتەکانی جیی مەبەستی ئەم توێژینەوہ یەن، بەلام پنیویستە ئەو بوتریت ئەو کات ئاستەنگ و بەر بەستی سیاسی و یاسایی بەمجۆرە ی ئیستا نەبو، راستە سنوری قەلەمەرە ی میرنشین و دەسەلاتە خۆجییەکان تارادە یه ک دیاریکراو بو، بەلام بەگشتی دو جیھان یان خانە هەبو، ئەویش خانە ی ئیسلام (دار الاسلام) و خانە ی شەر (دار الحرب- الکفر)، ئیدی لەسنوری خانە ی ئیسلامدا رینگریەک بۆ کۆچ و گەشتکردن نەبو، مەبەست کۆچی ناوخییە حەزەکییە، بۆیە فەلسەفە ی کۆچکردن بە دەرکەوتنی ئیسلام گۆرانکاری بەسەردا هات و سیمایەکی ئایینی وەرگرت، چونکە ئەم دەوڵەتە که خاوەنی گەلیک نیشتمان و نەتەوہ ی لیک جیاواز بو، لە چوارچۆیە ی

یهک بۆته و نهته و هدا له سهه بنه مای بیرو باوه ر کۆیکردنه وه، به مهش فه رههنگی سنوری له که لتوری سیاسیدا فریدرا و ته وای سنوری خاکی ئیسلامی کردۆته یهک سنور، ئازادی رۆیشتن و هاتن له رۆژه لاته وه بۆ رۆژئاوا و له باکوره وه بۆ باشور به پیچه وانه شه وه به کردار جیبه جیکراوه، ئیدی نه ته وه موسلمانان به کوردیشه وه پابه ندی ئه وه که لتوره بون که ئیسلام هینایه کایه وه، بۆیه نه ته وه کانیش له ژیر سایه ی ئه وه ده وه ته دا گه لیک سنوریان برین و تیکه لاوبونی کومه لایه تی زیاتری هینا وه ته ئاراهه (حسین عبدالرحمن حسین، ۲۰۱۷: ۲۰)، نهک په لاماردان و داگیرکردن له سهه ئاستی شه ر و کوشتا ر، که به شیکی کۆچی نه ته وه کانی دیکه بۆ کوردستان له مجوره یان بو ه، له لایه کی تریش ماده م کۆچ دیارده یه کی سروشتی و چالاکی مرۆقه، ده شیت به شیکی له وانه ی بۆ کوردستانیش کراون، به کاریکی ئاسایی چاولی بکرین بۆهر مه به ست و به هر هۆکاریکه وه بو بیت، دیاریشه که یه کی که له ئاکامه هه ره دیاره کانی کۆچیش گۆرانکارییه له ژماره ی دانیش تان، که له شوینیکدا که مه دکات و له شوینیکی دیکه دا زیاده دکات، که لیژدها به پله ی یه که م جی مه به ست و قسه له سهه کردنه.

له دیارترین ئه و پیکهاته ره گه زیانه ی که کۆچیان بۆ ناوچه کوردنشینه کان کردوه و تیندا گیرسا وانه ته وه، وهک پیکهاته ی (فارس و عه ره ب و ده یله م و تورکمان) وهک نمونه ی پیکهاته ی موسلمان، جگه له وه ی ئاماژه به بونی پیکهاته ی دیکه ناموسلمانیش له نمونه ی (ئهرمه ن و خزر و روس و رۆم) تاراده یه ک کراوه، هه رچه ند ئه وان وهک به شیکی له پیکهاته ی ئایینی به ر له ئیسلامیش له ناوچه کوردنشینه کان نیشته جیبون (فرهاد حاجی عبوش، ۲۰۰۴: ۲۳۰-۲۶۶)، به لام ئه وه ی لیژدها جی ئاماژه یه ئاکنج بونیانه له سهه رده می عه بباسیدا و رۆلیانه له گه وره بونی قه باره ی شاره کان و زیادبونی ژماره ی دانیش تان.

بۆ نمونه بونی ره گه زی فارس له هه ندی شاره کانی وهک (الدینور و قرمیسین و ماسبزان و الصیمرة و حلوان) (الیعقوبی، ۱۴۲۲: ۷۶، ۸۳)، سه بهاره ت به کۆچی پیکهاته ی عه ره بییش ئه وه هه رچه ند میژوه که ی بۆ پیش ئیسلامیش ده گه ریته وه، به لام فه تحکردنی ناوچه کوردنشینه کان به سه رتایه کی گرنگی ئاکنجه بونی ئه و ره گه زه داده نریت بۆ ناوچه که، به جۆریک ده کریت بوترت به دریژایی سهه رده می عه بباسی به هۆکار و ئاستی جیاواز به رده وام بو ه، له بهر دریژنه بونه وه ی بابه ته که و دوباره نه کردنه وه ده کریت وهک نمونه ئاماژه به چه ند هۆز و شاریک بکریت که تینادا گیرسا وانه وه و بونه پیکهاته یه کی کاریگه ر، له وانه هۆزه کانی (الازد و کنده و طی و تیم و همدان و بني حبيب و بني قشير و نمير و عقيل چهندانی دیکه) له وانه له شاره کانی هه ریمی جزیره گیرسا وانه وه (الازدی، ۱۹۶۷: ۳۸۴؛ ابن حوقل، ۱۹۳۸، ۱ / ۲۱۹-۲۲۱)، ژماره یه کی زۆریش له هۆز و تیره و بنه ماله کانی عه ره ب له بسره و کوفه و شامه وه بارگه و بنه یان بۆ هه ریمی ئازربيجان ئاران گواستۆته وه، به جۆریک هه ریبه کیهان ده قهریکی به پیتی بۆ خۆی پاوانکرد و خه لکی ناوچه که یان کرده سه پان و ئیشگری گونده کانیان (البلاذری، ۲۰۰۰: ۱۹۸؛ بۆ زانیاری زیاتر بروانه: حسام الدین النقشبندی، ۲۰۱۳: ۷۰-۸۹)، شاره کانی هه ریمی چیاکانیش له کۆچبۆکردنی عه ره ب بی به ش نه بو ه، له نمونه ی شاره کانی وهک (سیروان و الصیمرة و حلوان و الدینور و نهاوند و شاره زور) نیشته جیبون (الیعقوبی، ۱۴۲۲: ۷۲، ۷۶، ۸۳)، به شیکی له و ناوچه کوردنشینه کان به ده رنه بون له

کۆچی رهگهزی دهيله ميش به لام به به راود به عه رب و تورکمان ريزهيان که متر بوه، ئه وانيش به پالپشتی کومه لیک هۆکار له به شیک له شاره کانی به تايهت ههریمی نازربيجان و ئاران و ههریمی چیاکان گيرساونه وه (نيشتمان بشير محمد، ۱۹۹۴: ۸۹).

له راستیدا له م نيوه ندهدا رهگهزی تورکمان له کاریگه رترین ئه و پیکهاتانه بوه، که وهکو سیلاو به ناوچه کوردنشینه جیاوازه کاندایا بلابونه وه، ئه گه رچی میژوی کۆچیان له پيشتره، به لام سه ره تاي سه دهی (۵/ک/۱۱) به قوناغیکی گرنگی ئاکنجه بونی تورکمان بو کوردستان داده نريت، بو جوریک کۆچی ئه وان کاریگه ربوه، که پیکهاتهی دیموگرافی زور شار و شوینیان گورپوه، کۆچی به ليشاوی ئه وان له گه ل هيرش و په لاماری (غوزه کان) ده ستیپیکردوه (ابن الاثير، ۲۰۰۶: ۷/ ۷۱۶)، پاشان ده رکه وتنی سه لجوقییه کان و له سه ر شانوی سیاسی ناوچه که ماوهی فه رمانره ویان به قوناغیکی گرنگی بزواتی کۆچی تورکمان بو ناوچه که داده نريت، ئیدی ورده ورده عیل و بنه ماله کانیا ن به ربه ریکی فراوانی ناوچه جیاوازه کاندایا بلابونه وه و ده ستیان به سه ر مال و زه وی و زاری خیله کوردییه کاندایا گرت (ابن الاثير، ۲۰۰۶: ۸/ ۴۷۶)، بو جوریک ههریمی وا هه بوه له به ر گه وره ی قه باره ی تورکمان و ده ستگرتن به سه ر ناوچه که دا هه ر به ناوی عیلیکی ئه وان ناودریر کراوه (المؤلف المجهول، ۲۰۱۰: ۳۰۴؛ بو زانیاری زیاتر بره وانه: زرار صدیق، ۲۰۱۰: ۲۷۴-۲۸۵)، کۆچی ئه م ره گه زه له سه ده ی (۶-۷/ک/۱۲-۱۳) ییش به هوی له شکرکیشی خوارزمیه کان و مه غولیش وه ک دو هیزی تورکمان دریزه ی هه بوه.

به هه رحال ئه وه ی له دیارده ی کۆچ رونه دبیته وه، ئه وه یه که کۆچ نه ک ته نها کاریگه ری له سه ر قه باره ی دانیشتوان هه یه، به لکو کاریگه ری له سه ر گۆرانی پیکهاته ی نه ته وه یی و ره گه زی و ته مه نیش هه یه، چ جای کاریگه ری له سه ر روه خساره کانی گۆرانی ئابوری و کومه لایه تیش داده نیت، که به هوی تیکه لاوبونی که لتوری و شارستانی و خوگونجان له گه ل ژینگه ی نوی سیمما و ته رزی نوی دیمه نه کانی ژیان دینیته کایه وه، بو یه کاریگه ربییه که ی تا ئه و راده یه یه که زورجار قه واره ی دانیشتوان به قه واره ی کۆچه وه به سه تراوه ته وه، له م گۆشه نیگایه شه وه ده کريت به سه رچاوه ی هیزی دوه می گۆرانی قه باره ی دانیشتوان بژمیريت (جوده حسنین جوده و فتحی محمد أبو عیانه، د.ت: ۴۰۵-۴۰۶؛ بیستون حسین اسماعیل، ۲۰۱۳: ۴۳)، ئه وه ی به کورتی ئاماژه ی پیکرا، ته نها کۆچی به شیک له ره گه زی بیگانه بوه بو ناوچه کوردنشینه کان، مانه وه یان تا دامه زرانندی ده سه لاتی خوچی له زوریک له ناوچه کان لیکه وتوته وه (vi)، که رۆلی له مانه وه و چه سپانندی پیگه ئه و پیکهاتانه هه بوه، مانه وه ی پاشماوه ی به شیکیان له هه ندی له شار و شاروچه کانی کوردستان به شیک میژوه که ی بو ئه و قوناغه ده گه ریته وه، ئه گه رچی له قوناغه کانی دیکه شدا به شیواز و جوری و ئامانجی جیاوازه رده وامبوه، به تايهت له میژوی نوی و هاوچه رخوا، ئیدی به مشیوه یه هه روه ک بو کۆچیان هۆکاری خوی هه بوه، به هه مان شیوه ش هۆکاری گرنگ هه بون بو مانه وه یان و زیابونی ژماره ی دانیشتوان گۆرینی پیکهاته ی نه ته وه یی به شیک له شاره کوردییه کان، ئه گه رچی قسه ی ئیمه زیاتر له سه ر قه باره ی دانیشتوانه نه ک پیکهاته ی ره گه زی و ئایینی.

کۆچکردنی دانیشتوان له گونده کانه وه بو شاره کان یان به مانایه کی دیکه کۆچی ناوخیوش، له هه ندی کات و سه رده مدا وه ک جوریکی دیکه ی کۆچ به رچاو ده که ویت، چونکه ئاوی و گونده کان ته نها سه رچاوه ی

دهكرده قوربانى، به ناچارى رېگاي كۆچيان گرتوته بهر، سه ربارى گراني و بهرزبونه وهى نرخى كالا و بهروبومه پيويستىيى كاني ژيان، ئىدى زور جار برسپه تى هيزى له خه لك بريوه و ته نانه ت كه وتونه ته مندال فرۆشتنى (النويري، ۱۴۲۳: ۲۳/ ۲۹۲-۲۹۳)، به شيكى كۆچى خه لكيش له گونده كانه وه بۆ شاره كان، هه رله بهر مه ترسى ژيان و مانه وه بو، چونكه شار له روى هه لكه وته و چۆنيه تى دروستبون و رۆلى له پاراستنى گيانى دانىشتوانى له روى ته كتيك و ته كنيكى سه ربارى زياتر بهرگه ي له شكركيشى په لاماره كاني گرتوه، يه كيكيش له ئه ركه گرنگه كاني ئه ركى سه ربارى و پاراستنى ژيانى خه لكه، هه رچه ند ئه وانيش بى وهى و زيانى گيانى نه بون، له لايه كى ديكه شه وه ئه مجوره روداوانه بۆنه هۆكارىك بۆ گوراني پيكهاته ي نه ته وهى و ره گه زى و ته نانه ت ته مه نيش.

له لايه كى ديكه شه وه ئه و په ره سه ند و گورانكارى به ژيارى و كۆمه لايه تيانه ش كه له سه رده مى ئارامى و بوژانه وهى شاره كان، به تايبه ت له سه رده مى ده سه لاته خۆجىيه كاني كورد و ئه تابگى و ئورتوقيه كاندا هاتوته ئاراه، له پيشكه وتنى لايه نى زانستى و رۆشنىبرى و ته ندروستى، كارىگه رى كردوته سه ر خواستى به هره مه ندبون له ده سته كه وته شارستانى به كه به په لى يه كه م له شاره كان هاته دى، به تايبه تيش له سه ده ي (۵- ۱۱/ ۱۲) وه رچه رخانكى گه وره به سه ر بارودۆخى سياسى و شارستانى خانه ي ئىسلام به گشتى داهات، له ناويشيدا ناوچه كوردنشىنه كاني گرتوه، سه ره له داني ميرنشىنه كان و پيويستى سوده رگرتن له تواناى مروى و هيزى بازوى خه لك زيادى كرد، به تايبه تيش داموده زگاكان بۆ به رپوه بردنيان پيويستيان به خه لكى هه مه كاره بو، سه ره له داني داموده زگا خزمه تگوزرايه زانستى و رۆشنىبرى ته ندروستىه كانيش، كه واته هۆكارى شارستانى (زانستى و رۆشنىبرى) به هۆكارى گرنكى كۆچى خه لكانىكى زور بينوه، كه كۆچى شار و شارۆچكه كاني كوردستان بكن و تيدا بگيرسپه وه، بۆ نمونه شارى هه ولير و ينه يه كى ديارى ئه م بابته يه، كه (ابن المستوفى) ميژونوسى شاره كه ناوى سه دان زانا و كه سايه تى و ده يان بنه ماله شى هيناوه كه كۆچى شاره كه يان كردوه تيداماونه وه (۱۹۸۰، ۲، ۵۶۷، ج ۵، ص ۶۷، ۱۱۱، ۳۲۰، ۶۳، ۴۷۸)، ئه مه و بنه ماله كاني وه ك (بنو نباة و بنه مهاجر و بني عقيل و ابو منعه چهنه داني ديكه) (الفارقي، ۲۰۱۴، ۶۰۹؛ ابن المستوفى، ۱۹۸۰، ۱، ۲۳۲؛ بروانه: موحسين موحه ممه د، هه ولير، ل ۳۰۶- ۳۱۲)، كۆبونه وهى ئه مانه ش به لگه ي مانه وه يانه له شاره كه دا، ئاشتى شارستانى و قه ره بالغي شاره كه ش ده گه يه نيته (ياقوت الحموي، ۱۹۹۵، ۱، ۱۳۸)، ئه مانه و سه دان داناو زاناى ديكه، كه له ره گه ز و ولاتى جياوازه وه رويان له شار و شارۆچكه كاني كوردستان كردوه، كه زوربان رۆلى گرنگيان له دامه زراندى چهندين قوتابخانه و فيرگه شدا بينوه (vii).

له لايه كى ديكه شه وه هه ر ئه و بارودۆخه شارستانى هانى دانىشتوانى گوندى داوه بۆ سود وه رگرتن له و پيشكه وتن و خزمه تگوزاربه نوينا نه لاني كه م كارى ئابورى و بازرگانى و به ره سه ندنى پرۆسه ي خويندن و خوينده وارى، كه كۆچ بكن بۆ شاره كان، سه ختى ژيان و باروگوزهرانى گوند و پاشكه وتوى فه ره هنگى و سه ختى بارودۆخى كشتوكال و ئازده لدارى و كيشه و مملانى خيله كى، به شيكى له دانىشتوان ناچار به كۆچ بۆ شار كردوه، مه رجيش نه بوه هه مو گونديه كان خاوه نى زه وي و زار بوبن، چونكه دياره زالى سسه تهمى

دهره به گى هه مېشه وايكردوه وهرزيرانى كورد وهك كرىگرتوه وه و سه پانى دهره به گه كان و كه سانى ديكه كار بكن و به كوله مهرگى ژيان بگوزهره نين، نه مانه وى له دانىشتوان كردوه كه به ناچارى به دواى شوينىكى ئارام به خستردا بگه رين (الفارقي، ۲۰۰۷: ۱۴۰، ۱۵۶)، سه ربارى سته م و چه وساندنه وىيان و قورسى و گرانى باج و ماليات و نهركى بىگارى و باجى ناشايسته و ناشه رعيش (ابن الجوزي، ۱۳۵۹: ۲۱۸ / ۹)، له لايه كى ديكه شه وه به تايبه ت نه وهى پيوستى شاره كان و ميرنشينه كانى له هيزى مروى و سه ربازى دابىنكرد، برىتيبون له نه دامانى خيله كوردىيه كان، بايه خدانى مير و سه روک خيله كوردىيه كانىش به دروستكردنى دامه زراوه سه ربازىيه كان له نمونه قه لا و قولله و په ناگه و شوره بو خو پاراستن له مه ترسييه دهره كى و ناو خو بيه كان (عبدالرقيب يوسف، ۲۰۱۴: ۲ / ۳۲۶)، پيوستى نه وانى به هيزى سه ربازى زيادكردوه، نه مه ش وايكردوه تيشو و بژيوى به شيكى زورى خه لكى هه ره مه كى و خيله كى له سه ر پيشه ي چه كدارى بيت، كه وايكردوه زورجار ده ست بو به رژه وهندى وهرزيران و كارى ريگرش دريژ بكن و بينه مايه ي مه ترسى، دهره به گه خو ماليه كانىش له مباره يه وه پشكى زوربان به ركه وتوه (ابن الجوزي، ۱۳۵۹: ۷ / ۲۷۲)، نه مه ش ده گونجيت هو كارىك بو بيت كه له پيشه ي تر و ده ستره نگى و پيشگه رى دورى خستوتوه وه، نه گه ر سه يرى پيكه اته ي هيزى سه ربازى ميرنشينه كانىش بكه ين، سه ربارى نه وهى خيله كان پيكه ينه رى سه ره كى بون، به لام له ره گه زى بىگانه شى تيدا بو، كه وهك هيزى به كرىگىراو له ناو سوپاى ميرنشينه كان خزمه تيان كردوه (ابن الاثير، ۲۰۰۶: ۸ / ۵۷-۵۶: حسام الدين نه قشبه ندى، ۲۰۰۸: ۴۰۸)، سه ربارى به خشينى زهوى به سه ركرده سه ربازىيه كان به ناوى (الإقناع العسكري) جوتيارانى له زهوى و زار بيه ش كردوه، كه زورجار له برى به شدارى كردن يان له جه نكه كاندا له پال لايه نيك دژى لايه نىكى ديكه له برى دراوى نه ختينه ده به خشران (بو نمونه بروانه: مسكويه، ۲۰۰۳: ۵ / ۲۸۲-۲۸۳: ابن الاثير، ۲۰۰۶: ۷ / ۵۶۴) هه مو نه مانه ش هو كارىكى ديكه بون كه وايكردوه، به شيكى ديكه دانىشتوانى گوند له پىناو ژيانىكى باشتو كوچ بو شاره كان بكن.

له راستيدا روئىكى ديكه زيادبونى سروشتى ريژه ي دانىشتوان په يوهندى به كه مى ريژه ي مردنه وه هه يه، چونكه زيابونى دانىشتوان ته نها په يوهندى به زورى ريژه ي له دايكبو نه وه نيه، به لكو ريژه ي مردن و جياوازى نيوان نه م دو ديارده يه كارىگه رى له سه ر بزوتنه وهى سروشتى دانىشتوان داده نيت، كه بىگومان كه مى ريژه ي مردن وهك ره گه زىكى سه ره كى له هه مو سه رده مه كاندا كارده كاته سه ر گه شه ي دانىشتوان، نه خاسمه توخمىكى گرنگه له توخمه كانى گورانى دانىشتوان، كه نهك به ته نها په يوهندى به قه باره يانه وه هه يه، به لكو كارىگه رى بو سه ر پيكه اته ي جوړى و ته م نيش هه يه (بيستون حسين اسماعيل، ۲۰۱۳: ۳۸)، ئاستى مردن ده كريت وهك ئامازه يه كيش سه ير بكرىت بو شىكردنه وهى ئاستى گوزهران و بارودوخى جفاكى و سياسى و ئاستى پيوستى گه شه ي لايه نى ته ندروستى و روبه روبونه وهى كاره سات و پوداوه سروشتيه كان، كه زورجار كاره ساتى مروى گه وره يان خولقاندوه.

مردن ياش له نه جامى كو مه ليك هو كارى بايه لوژى و كو مه لايه تى و سياسى و سه ربازى پوده دات، له ناو هه مو كو مه لگا كانىش به ئاستى جياواز هه يه، نه گه ر سه رنج له كو مه لگاي كورد و ناوچه كوردنشينه كانىش

به تاييهت له ماوهی ليكۆلینه و هدا بدریت، بیگومان لهو ماوه زۆرهدا كه نزیكهی پینج سهدهیه، سهدان پوداوی جوړاوجۆری كۆمه لایهتی و سیاسی و سهربازی و سروشتی پویانداوه، كه کاریگهری گهورهیان له سهه ئه م دیاردهیهش هه بوه، خۆی له راستیشدا بارودۆخ و هه لومه رچی ژیان به گشتی له ژیر کارتیکردنی راسته وخۆ و ناراسته وخۆی هۆكاره مرۆیی و سروشتیه كاندایه، كه به ههردو باری ئه رینی و نه رینی چاره نوس و به ختی مرۆف دیاریده كه ن، ئه ویش زۆر جار به پینی ئاستی سود لیوه رگرتنی تاكه كان و خه مخۆری و ئاستی پیشكهوتنی سهه ردهم راده كهی زیاد و كه م دهكات، وهك پیشتر ئاماژهیه كهی كه م به وه كرا، كه هه لومه رچی سروشتی و جوگرافی ناوچه كوردنشینه كان بۆ ژیان و گوزه ران گونجاوبوه، سهه رباری زۆری و زه وهندی سهه رچاوه كانی بژیوی و داها، كه ئازوقه و پیداوایستی ژیانی رۆژانهیان بۆ دانیشتون فه راهه مكردوه، به لام به ته نها ئه وه بۆ به رده و امبونی ژیان به س نییه، كه مرۆف پیداوایستی رۆژانهی ژیانی هه بیته و بژیته، به لكو پیویستهیه كهی گرنگی دیکه كه ئه و سهه رچاوانه ی بۆ ده پاریزیت و سه لامه تی جهسته یی و گیانی بۆ دابینه كات، بریتیه له ئاسایشی دانیشتون.

ئه گه ر سهنج لهو پودا و كاره ساتانه بدریت، كه به دریزایی ئه و ماوهیه به سهه ناوچه كه ها تون، بیگومان بی کاریگه ری و ده رئه نجام نه بون، ته نانه ت شوینه واری به شیکیان سهه رباری ئه وهی دریزخایه ن بون، کاریگه ری شاراوه ی خراپیشیان لیکه و توتوه، به مهش برینیکی قولیان له جهسته ی دانیشتون كردوه و ئاستی خۆپاراستن و چاره سهه ریان زه حمه تر كردوه، بۆیه لیکه و ته كانیان ده شی فره ره هه ند بوبن، هه روهك تویژه ریک له لیكۆلینه وهیه كهی تاییه تدا به دریزی له سهه ریان دواوه، بۆیه لیزه جیی مه به سه ت نین باسیان بكریته وه (بروانه: مه هدی عوشمان هه روتی، ۲۰۱۵: ل ۲۹۱- ل ۳۴۲)، له به ره ئه وهی زیاتر واژه كان له سهه ركاره سات و نه هه مه تیه كانن، زۆر په یوه ندیدارنن به بابه ته كه له به ره ئه وه باسكردنیان به پیویسته نه زانراوه.

ئه نجام

- ۱- دانیشتون وهك ره گه ز و سهه رچاوه ی سهه ركه ی و سیمای ئاوه دانی هه ر ناوچه و ده فه ریک، به دریزایی میژو ژماره یان له هه لکشان و داکشان دابوه، ده کریت ئه م دیاردهیهش به دیاردهیه كهی سروشتی ژیانی جفاکی هه ر پیکهاته و نه ته وهیه ك سهه ر بکریت.
- ۲- هه لومه رچی گونجاوی سروشتی له هه لکه و ته و و ئاوه و و خاكد له ناوچه كوردنشینه كان ده رفه تی ژیانکردنی له باری بۆ دانیشتون ره خساندوه، نهك هه ره ئه وهش به لكو بۆ گه شه كردن و زیادبونی ژماره شیان گونجاوبوه.
- ۳- له راستیدا هۆكاری زیادبونی ژماره ی دانیشتوانی ناوچه كوردنشینه كان به كۆمه لیک هۆكاری سروشتی مرۆییه وه په یوه سه تبه، له هۆكاری ئابوری و ئاره زوی زاوژی و دابونه ریت و کاریگه ری بیروباوه ری

ئايىنى و دياردهى كۆچ بۇ ناوچه كوردنشىنهكان، بهتاييهت له سهردهمى عهباسيدا هۆكارى كارابون بۇ زيادبونى ژمارهى دانىشتوان.

۴- يهكك له و گۆرانكارىانهى كه له قۇناغىندا بهسه زۆرىك له پىكهاتهى شاره كوردىيهكاندا هاتوه، گهشهكردن و فراوانبونى روبهر و قهبارهيان بوه، ئەمەش شتىكى ئاساييه، چونكه وهك سروشتى ههسهردهم و ناوچهكهيهكى ديكه، ههميشه ئەو شار و شارۆچكانه ژمارهيهكى زۆر خهلكى ههمهكاره و لابهلايان به هۆكارى جياواز بۇ لاي خويان پاكيشاوه.

۵- بارى ژيان و گوزهران و ئاستى بژيوى له لايهك، فره بهرههمى و رزق و پۆزى و بهردهستبونى پيويستيهكانى ژيانى پۆژانهى دانىشتوان لهلايهكى ديكهوه، كه ناوچه كوردنشىنهكان پيى ناسراوببون، هۆكارى كاريگهر بون بۇ زيادبونى قهبارهى دانىشتوان.

۶- كۆچكردن وهك دياردهيهكى كۆمهلايهتى و جوگرافى كۆنى ناو ميژو، كه بههۆكارى جياواز جۆرهكانى كۆچى مروقيان بهرههم هيناوه، كاريگهرى زۆريان لهسه قهبارهى دانىشتوان ههبوه، شاره كوردىيهكانىش لهو شوينانه بون كه له ماوهى ليكۆلينهوهكهدا بهقهبارهى جياواز چهندان پهگهز و پىكهاته كۆچيان بۇ كردون، بهمهش ژمارهى دانىشتوان و قهبارهيان گهورهتربوه.

Increasing Population in the Kurdish Areas in the Abbasid Era

(132 -656 A.H / 749 -1258 A.D)

(It is the Research on the Analytical History of the Reasons of the Increasing Population)

Rasul Ibrahim Rasul

History Department, college of Human sciences, University of Raparin, Rania, Kurdistan Region, Iraq.

E-mail: rasul.ibrahim@uor.edu.krd

Abstract:

The population, could be considered as the main element of civilization, has provided the regions with a social and civilized characteristic. For example, as they have impacted the events themselves and have been a crucial role in creating them. They have always been influenced by natural and humanitarian incidents. So as a social creature, the principle of population has continued to change in terms of quantity and quality. Increasing and decreasing the population is one of the phenomena that has never been separated from elements of the population. It seems that the Kurdish areas as an old center of life and civilization have faced Weal and woe at the same time changes have happened to the population especially in the Abbasid era which was a time of events and changes. This time is the period of research on the growth and raising of the population of Kurdish areas based on historical information from the sources that focuses on the natural and human causes of population growth with its different components. The study consists of two main topics, results, and a list of sources including the principles of population enlargement and the reasons for their increase. It is based on many sources and new academic research to provide a small service to the Kurdish scientific and historical process.

Key words: Growing the Population, Natural and Human Reasons of Population Kurdish Cities.

سه رچاوهكان:

القران الكريم

ابن الاثير: عزالدين ابي الحسن على بن ابي الكرم محمد بن محمد الشيباني (ت. ٦٣٠ هـ / ١٢٣٢ م).

الكامل في التاريخ، حققه واعتنى به عمر عبدالسلام التدمري، دار الكتب العربي، (بيروت: ٢٠٠٦).

الازدي : شيخ ابي زكريا يزيد بن محمد بن اياس (ت ٣٣٤ هـ / ٩٤٥ م).

تاريخ الموصل، تحقيق علي حبيبة، لجنة إحياء التراث الاسلامي، (القاهرة: ١٩٦٧).

الاصطخري: ابواسحاق ابراهيم بن محمد الفارسي (٣٤٦ هـ / ٩٥٧ م).

المسالك والممالك، دارصادر، (بيروت: ٢٠٠٤).

ابن الجوزي : الإمام ابي الفرج عبدالرحمن بن علي ابن محمد بن علي (ت ٥٩٧ هـ / ١٢٠٠ م).

المنتظم في تاريخ الملوك والامم ، مطبعة دائرة المعارف العثمانية، حيدرآباد، (دكن: ١٣٥٩ هـ).

ابن حوقل: ابي القاسم النصيبي (ت ٣٦٧ هـ / ٩٧٧ م).

صورة الأرض، دارصادر (افست ليدن)، (بيروت: ١٩٣٨).

الروذراوري: ابي شجاع محمد الحسين بن محمد بن عبدالله (ت ٤٤٨ هـ / ١٠٥٦ م).

ذيل تجارب الامم ، ملحق بكتاب (تجارب الامم)، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٣).

الرهاوي: الرهاوي المجهول (ت ٦٣٢ هـ / ١٢٣٤ م).

تاريخ الرهاوي المجهول، عربيه وضع حواشيه الاب البيرابونا، مطبعة شفيق، (بغداد: ١٩٨٦).

ابن السيدة: أبو الحسن علي بن إسماعيل بن سيده المرسي (ت. ٤٥٨ هـ / ١٠٦٦ م).

المخصص، المحقق خليل إبراهيم جفال، دار إحياء التراث العربي، ط ١، (بيروت: ١٩٩٦).

ابو شامة: شهاب الدين ابي محمد عبدالرحمن بن اسماعيل (ت ٦٦٥ هـ / ١٢٦٦ م).

الروضتين في اخبار الدولتين النورية والصلاحية ، تحقيق ابراهيم الزبيق، مؤسسة الرسالة، ط ١، (بيروت: ١٩٩٧).

ابن العبري: ابي فرج جمال الدين (ت ٦٨٥ هـ / ١٢٨٦ م).

تاريخ الزمان، نقله الى العربية الاب اسحق ارملة، قدم له جان موريس فييه، دار المشرق، ط ٢، (بيروت: ١٩٨٦).

العمري: شهاب الدين احمد بن فضل الله (ت ٧٤٩ هـ / ١٣٤٨ م).

التعريف بالمصطلح الشريف، تحقق محمد شمس الدين، دار الكتب العلمية، ط ١، (بيروت: ١٩٨٨).

مسالك الابصار في ممالك الامصار، المجلد الثاني ممالك الشرق الاسلامي والتترك ومصر والشام والحجاز، المحقق كامل سليمان الجبوري ومهدي النجم، دار

الكتب العلمية، ط ١، (بيروت: ٢٠١٠).

الغزالي: ابو حامد محمد بن محمد الطوسي (ت. ٥٠٥ هـ / ١١٠٩ م).

إحياء علوم الدين، دار المعرفة، (بيروت: د.ت).

الفارقي: احمد بن يوسف علي بن الازرق (٥٧٢ هـ / ١١٧٦ م).

تاريخ ميفارقين، تحقيق كريم فاروق الخولي ويوسف بالوكن، نوبهار، ط ١، (اسطنبول: ٢٠١٤).

القلقشندي: احمد بن علي (ت ٨٢١ هـ / ١٤١٨ م).

صبح الاعشى في صناعة الإنشاء، شرحه وعلق عليه محمد حسين شمس الدين، دارالكتب العلمية، (بيروت: د.ت).

ابن المستوفي: شرف الدين ابوالبركات المبارك بن احمد (ت ٦٣٧ هـ / ١٢٣٩ م).

تاريخ أربل المسعى نهاة البلد الخامل بمن ورده من الامائل، تحقيق سامي بن السيد خماس الصقار، دار الرشيد، (بغداد: ١٩٨٠ م).

تاريخ أربل المسعى نهاة البلد الخامل بمن ورده من الامائل، تحقيق بشار عواد معروف وصلاح محمد جزار، دار الغرب الاسلامي، الطبعة الاولى، ج ٥، (تونس:

٢٠١٣).

- مسعرين مهليل: ابي دلف مسعرين مهليل الجزري (القرن ٤ هـ / ١٠م).
الرسالة الثانية، عني بنشرها وتعليقها بطرس بولغاكوف وانس خالدوف، دار النشر للاداب الشرقية، (موسكو: ١٩٦٠م).
المسعودي: ابي علي بن الحسين (ت ٣٤٦هـ / ٩٥٧م).
مروج الذهب ومعادن الجوهر، اعتنى به محمد هشام النعسان وعبدالمجيد طعمة حلي، دار المعرفة، (بيروت: ٢٠٠٥م).
مسكويه: ابي علي احمد بن محمد بن يعقوب (ت ٤٢١ هـ / ١٠٣٠م).
تجارب الامم وتعاقب الهمم، تحقيق سيد كسروي حسن، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٣م).
المقدسي: ابو عبدالله شمس الدين محمد البشاري (ت ٣٨٠ هـ / ٩٩٠م).
أحسن التقاسيم في معرفة الاقاليم، علق عليه محمد امين الضناوي، مكتبة مدبولي، ط ٣، (القاهرة: ١٩٩١).
المؤلف المجهول (ت ٣٧٢ هـ / ٩٨٢م).
حدود العالم من المشرق الى المغرب، تحقيق يوسف هادي، دار الثقافة للنشر، (القاهرة: ١٤٢٣ هـ).
مؤلف مجهول (توفي بعد ٦٥٥ هـ / ١٢٥٧م).
تاريخ دولة الاكراد و الاترك (تاريخ دولة الاكراد)، دراسة وتحقيق: موسى مصطفى الهسنياني، (دهوك: ٢٠١٠م).
ناصر خسرو: ابومعين الدين القبادياني المروزي (ت ٤٨١ هـ / ١٠٨٨م).
سفرنامه، نقله الى العربية وقدم له وعلق عليه يحيى الخشاب، دار الكتاب الجديد، ط ٣، (بيروت: ١٩٨٣).
النويري: شهاب الدين احمد بن عبد الوهاب (ت ٧٣٣ هـ / ١٣٣٢م).
نهاية الأرب في فنون الأدب، تحقيق نجيب مصطفى فواز وحكمت كاشلي فواز، دار الكتب و الوثائق القومية، (القاهرة: ١٤٢٣ هـ).
ابن واصل: جمال الدين محمد بن سالم (ت ٦٩٧ هـ / ١٢٩٨م).
مفجج الكروب في أخبار بني أيوب، تحقيق جمال الدين الشيال وحسنين محمد وسعيد عبد الفتاح عاشور، دار الوثائق القومية، (القاهرة: ١٩٥٧).
ياقوت الحموي: شهاب الدين بن عبدالله (ت ٦٢٦ هـ / ١٢٢٩م).
معجم البلدان، دار صادر، ط ٢، (بيروت: ١٩٩٥).
اليعقوبي: احمد بن يعقوب بن جعفر (ت ٢٩٢ هـ / ٩٠٥م).
البلدان، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٤٢٢ هـ).
ثؤلوا چهله بي:
سياحه تنامه (كورد له ميژوى دراوسيكانيديا)، وهريگيرانى سه عيد ناكام، چاپخانهى كورى زانيارى كورد، (به غدا: ١٩٧٩ز).
ثيينو ئه زره قى فارقى: (م له ٥٧٢ ك ١١٧٦ز).
ميژوى ميفارقين و ئامه، وهريگيرانى قادر محمه مه پشه رى و ئاكوبرهان محمه د، چاپخانهى مناره، (ههولير: ٢٠٠٧).
ابن خلدون: ابو زيد عبدالرحمن بن محمد (ت. ٨٠٨ / ١٤٠٥ م)
موقه ديمهى ثيين خه لدون، وهريگيرانى سه عيد به شير، چاپ و په خشى رينما، چ ١، (سليمانى: ٢٠١٦).
جعفر حسين الخصباك:
العراق فى عهد المغول الايلخانين (٧٣٦-٦٥٦ هـ / ١٢٥٨-١٣٣٥ م)، الفتح الادارة الاحوال الاقتصادية الاحوال الاجتماعية، مطبعة العانى، (بغداد: ١٩٦٨م).
جودة حسنين جودة و فتحي محمد ابو عيانة:
قواعد الجغرافية العامة الطبيعية والبشرية، دار المعرفة، (د.ت).
حسام الدين النقشبندى:
ادريجان فى العصر السلجوقى دراسة فى احوالها السياسية و الادارية والعسكرية، المركز الاكاديمي الابحاث، (بيروت: ٢٠١٣).
رزگار سعيد قادر بشده رى:

الهجرة والتغير الديموغرافي وخطط التنمية في العراق اقليم كردستان نموذجا، مركز كوردولوجي، (السليمانية: ٢٠٠٩).

زرار صديق توفيق:

القبائل والزعامات القبلية الكردية في العصر الوسيط، مؤسسة ناراس، (اربيل: ٢٠٠٧م).

صالح بن عبدالعزيز:

الزواج بنية الطلاق، دار ابن الجوزي، (السعودية: ١٤٢٨ هـ).

صبري فارس الهيبي و صالح فليح حسن:

جغرافية المدن، دار الكتب، (الموصل: ١٩٨٦).

عبدالرحمن بن عبدالخالق:

الزواج في ظل الاسلام، دار السلفية، ط ٣، (كويت: ١٩٨٨).

عبدالرحيم يوسف:

الدولة الدوستكية في كردستان الوسطى، القسم الحضاري ج ٢، الطبعة الثالثة، (السليمانية: ٢٠١٤).

عماد الدين خليل:

الامارات الارتقية في الجزيرة والشام (٨١٢-٤٦٥ هـ / ١٠٧٢-١٤٠٩م) ضوء على المقاومة الاسلامية للصليبيين والتتر، مؤسسة الرسالة، (بيروت: ١٩٨٠م).

فرهاد حاجي عبوش:

المدينة الكوردية من القرن (٧-٤ هـ / ١٠-١٣م) دراسة حضارية، دار سپيريز، (دهوك: ٢٠٠٤م).

محمد محمود محدين و طه عثمان الفراء:

مدخل الى علم الجغرافيا والبيئة، دار المريخ، ط ٤، ١٩٦٠.

حكيم ئەحمەد خۆشناو:

كورد و كوردستان له دیدی گهريده و ولاتناسانی موسلمان (٦٢٦-٢٣٢/ك / ٨٤٦-١٢٢٩ز)، وەرگيرانی شوکر سليمان، چاپخانهی

موکريانی، چ ١، (ههولير: ٢٠١٤).

حسام الدين على غالب نه قشبه ندى:

شاره زور و لورستانی باکور له سه دهکانی ناوه راستدا (ليکۆلینه وهيه کى ميژویي شارستانی)، وەرگيرانی له عه ره بيه وه رهنج

ئه بوبکر، چاپخانهی حه مدي، (سليمانی: ٢٠٠٨ز).

ره سول ره بانى:

کۆمه لناسی شار، و چه کو ئەحمەدی، چاپخانهی پۆژه هلات، (ههولير: ٢٠١٣).

ره شاد ميران:

چه ند بابه تيکی ئيتنو کۆمه لايه تی، ده زگای موکريانی، (ههولير: ٢٠١٠ز).

زرار صديق توفيق:

كورد و كوردستان له پۆژگاری خيلافهی ئيسلاميدا (٦٥٦-١٦/ك / ٦٣٧-١٢٥٨ز)، چاپخانهی پۆژه هلات، چ ١، (ههولير: ٢٠١٠).

کۆمه لگای كورده واری له سه دهکانی ناوه راستدا، ناوه ندى ئاوير بو چاپ و بلاوكرده وه، چاپخانهی پۆژه هلات، (ههولير: ٢٠١٤ز).

له بارهی ميژو كولتوری كورديه وه، چاپخانهی تاران، ٢٠٢١ز.

عبدوللا غه فور:

جوگرافياى دانیشتوانی باشوری كوردستان، چاپخانهی حاجی هاشم، (ههولير: ٢٠١١).

جوگرافياى دانیشتوان، چاپخانهی حاجی هاشم، (ههولير: ٢٠١٢).

فائيزه محمد عزت:

ژيانى كۆمهلايه تى كورد له نيوان سه ده كانى (9-4ك / 10-15ز)، چاپخانهى موكريان، (ههوليز: 2014).

فوزى عهبد سهاونه و موسى عبوده سمحه:

جوگرافياى دانىشتوان، وهرگيرانى هيوئا ئه مين، دهزگاي موكريان، چاپى يه كه م، (ههوليز: 2009).

مهلا محمودى بايه زىدى:

داب و نه ريتى كورد، وهرگيرانى شكريه رسول ئيبراهيم، چاپخانهى چه نجه ره، چ 2، (تاران: 2015).

مههدى عوسمان ههروتى:

مههدى عوسمان ههروتى، نه هه مته تى و كاره ساته كانى كوردستان له سه ده كانى (8-6ك / 12-14ز)، (ههوليز: 2015).

نامه زانكويه بلاونه كراوه كان:

بيستون حسين اسماعيل:

شيكردنه و يه كى جوگرافى بو گه شهى دانىشتوان و كارى گه رى له سه ر فراوانبونى روبه رى شارى قه لادزى، ماسته رنائه كى

بلاونه كراويه، پيشكه ش به كۆليزى ئه ده بياتى زانكوى سه لاهه دين كراوه، 2013.

حسين عبدالرحمن حسين:

كۆچى كوردان بو ولاتى شام و مصر له سه ده كانى (7-6ك / 12-13ز) (ليكۆلينه وه يه كى ميژوييه له ره هه ند و ليكه وته كانى)،

نامه يه كى ماسته رى بلاونه كراويه، پيشكه ش به ئه نجه مته نى كۆليزى زانسته مرؤقايه تيه كانى زانكوى راپه رين كراوه، 2017.

نيشتمان بشير محمد:

الاحوال السياسية والاجتماعية والاقتصادية لغربي اقليم الجبال خلال القرنين الرابع والخامس الهجريين/ العاشر والحادى العاشر الملائيين، رساله ماجستير

مقدمة الى مجلس كلية الاداب جامعة صلاح الدين، (اربيل: 1994م).

- (i) ارتق بن اكسب (م.له ٤٨٤ ك / ١٠٨٦ز): كه سايه تيه كي ديارى سهه به هوزى (دقرى) توركمانييه، پۆلى ديارى له روداو هكاني سهه رده مى سهلجوقيدا بينويه، دواتر كوره كاني توانيان دهست به سهه به شى زورى هه ريمى جزيره دا بگرن و ميرنشينه كاني ئورتوقى دابمه زرينن، كه ناوى باوكيانه وه ناسراون. عماد الدين خليل، الإمارات الارتقية، ص ٥٧.
- (ii) الايلديگزي (٥٣١ - ٦٢٢ ك / ١١٣٦ - ١٢٢٥ز): ئە تابكيه كي توركماني بو له هه ريمى ئازربيجان سهه ريه له دا، سوڊيان له لاوازي ده سه لاتي سهلجوقيه كان وه رگرتوه، شمس الدين الايلديگزي به دامه زرينه رى ئە تابكيه كه داده نريت و هه ر به ناوى ئە ويشه وه ناوى ده ركردوه و ناسراوه، له سهه ده ستى مه غوله كان كوتايى به ده سه لاتيان هاتوه. ابن الاثير، الكامل، ج ٩، ص ٣٨١؛ حسام الدين النقشبندى، ازربيجان، ص ٢٠٥.
- (iii) دياره جگه له موسلمان چه ند پيگهاته يه كي ديكه ئايينيش له كوردستان ژياون، باسكردنيان جيى مه به ست نين، بروانه: بناز اسماعيل عدو، اهل الذمة في بلاد الكرد، ص ٤٨.
- (iv) بابته تى ليكجابه ونه بابته تى كومه لايه تى هه ستياره و په يوه ندى به ماف و ئە ركيشه وه هه يه، له ئيسلامدا ريسا و ياساى خوى هه يه، راسته په سندن نيه، به لام هه ركاتيگ ژيانى دو هاوسه ر گه يشته بن به ست، ئيدى ئيسلام ته لاقى وهك چاره سهه ر داناوه، بو ده ست پيكردى ژيانى نوى. بو زانيارى بروانه: أبو الحسن ابن المحاملي الشافعي، اللباب في الفقه الشافعي، المحقق: عبد الكريم بن صنيان العمري، الناشر: دار البخارى، المدينة المنورة، المملكة العربية السعودية، الطبعة الأولى، (١٤١٦هـ)، ص ٣٢٦.
- (v) كوچ (الهجرة): له ميژوى ئيسلاميدا له روى زمانه وانى و زاراوييه وه و فيقه يشه وه ليكده وهى جياوازي بو كراوه، كه باسكردنى جيى مه به ست نين. بو زانيارى بروانه: الفيروز آبادي، القاموس المحيط، مؤسسة الرسالة، ط ٨، (بيروت: ٢٠٠٥)، ص ٤٩٥؛ حسين عبدالرحمن حسين، كوچى كوردان بو ولاتى شام و مصر له سهه ده كاني (٦-١٢/١٣-١٢ز) ليكولينه وه يه كي ميژوييه له ره هه ند و ليكه وته كاني، نامه يه كي ماسته رى بلاونه كراوه يه، پيشكه ش به ئە نجومه نى كوليژى زانسته مرؤفايه تيه كاني زانكۆى راپه رين كراوه، ٢٠١٧، ل ل ١١-١٧.
- (vi) هه ر له نمونه يى دامه زراندى ميرنشيني حمدانى و عقيلى و مه زيدى وهك عه ره ب و، سامانى و زه يارى و سالارى و بو ده يه ي وهك فارس و ده يله م و ئە تابكيه كان و ئورتوقيه كان وهك ره گه زى توركماني.
- (vii) له بهر دريژنه بونه وهى بابته كه ناتوانين نمونه يى زور بيتينه وه، بو زانيارى زياتر بروانه: اميد ابراهيم جوزه لي، الحياة العلمية في اربل، ص ١٢٢؛ اكو برهان، الحياه الثقافية في ديار بكر، ص ٧٥.